

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुम्यो नमः

श्री

आत्मानंद प्रकाश.

(६२ भासनी पूर्णिमामे प्रकट थतुं भासिकपत्र.)

॥ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ॥

कारुण्यान्न सुधारसोऽस्ति हृदयद्रोहान्न हालाहलं ।

वृत्तादस्ति न कर्षपादप इह क्रोधान्न दावानलः ॥

संतोषादपरोऽस्ति न प्रियसुहृद्दोभान्न चान्यो रिपु ।

युक्तायुक्तमिदं मया निगदितं यद्रोचते तत्यज ॥

पृ० २७ भु. वीर सं. २४५६. सं. १९८६ पौष. आत्म सं. ३४. अंक ६ हो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानंद सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमणिका.

१ पंथमहाप्रत रेखार्थान.	... १२६	७ लैनोनो सामाजिक स्थिति
२ प्रमेतर समस्याएः....	... १३०	अने ऐकारी. ... १४२
३ छितकारक सूक्ता वचनो.	... १३२	८ सुखनुं संशोधन. ... १४४
४ कार्य अने आशा.	... १३३	९ आगामी भणवानी लैन डोनरन्स
५ कार्यवाहकोनी भद्रता.	... १३६	भाटे सूचना. ... १४६
६ श्री तीर्थेकर चरित्र.	... १३७	१० स्वीकार अने समालोचना. ... १४८
		११ वर्तमान समाचार. ... १४९-१४८-१५१

मुद्रितमनुशा. गुलामयांद लक्ष्मुलाध. आनंद प्र. प्रेस स्टेशन रोड-भावनगर.

वार्षिक भूद्य ३. १) ८पाल अर्च ४ आना.

જલદી ભંગવો.

તૈયાર છે.

જલદી ભંગવો.

શ્રી ચંદ્રમલુ સ્વામીનું ચરિત્ર.

પ્રશ્નના પ્રથમ ગણુધરના આગવા અનતું અલોકિક વર્ણન, બગવાનના આગવા લવો અને તીર્થંકરના લવના પંચકલ્યાણુડોનું સુંદર, ચિત્તાકર્ષક અને વિસ્તારપૂર્વક વૃત્તાંત, હેવતાઓએ કરેલ તે તે વખતની અપૂર્વ લક્ષિતનું દરેક સમયનું વર્ણન, કૃવળાન ઉત્પન્ન બયા પણીની બોધપ્રદ, જ્ઞાન, ઉપાહેય અને ઉચ્ચ શૈલીનો ઉપદેશ અનેક કથાઓ—અવાંતર ભ્રાણોથી ભરપુર આ ચરિત્ર છે. ડંચા એન્દ્રીક પેપર ઉપર, સુંદર ગુજરાતી રાધ્રપમાં છપાઈ, એંચાણુડારક બાધીંગથી સુશેષિત કરવામાં આ અંથ આવેલ છે. શેડ દીપચંદ બાંડાભાઇની આર્થિક સહાયવડે સીરીઝ તરીકે પ્રકટ થયેલ છે.

કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમબરોને લેટના પુસ્તકો.

આ માસમાં આપવા માટે ગયા અને તેની પહેલાંના અંકમાં જાહેર કર્યું હતું; પરંતુ આ કલેરમાં આને ત્રણ માસથી તાવની સખ્ત જિમારી મોટા પ્રમાણમાં ચાલતી હોવાથા જ્ઞાપાનાના માણુસો જિમાર પરી જતાં તૈયાર થધ શક્યા નથી તેથી ઢીલ થધ છે, જેથી અમારા સુસ સબાસહો દરયુદ્ર કરશે. હવે તે તૈયાર થધ જવા આવેલ છે નેથી તે ધારા પ્રમાણે દરેક (લાઇફ) સભારાદ બધુઓને મોકલી આપવામાં આવશે.

શ્રીવિમલનાથ પ્રલુનું ચરિત્ર.

શેડ શ્રી અમરચંદ હરશુયનદાસની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે
આ અંથ છપાયેલ છે.

અદ્વિતીય જીવન ચરિત્રના શિક્ષાદ્ર્ય બોધપ્રદ આ અંથ છે. આ અંથની રચના સંવાદ ૧૪૫૨ ની સાતમાં શ્રી જાનસાગરસૂરી મહારાજે કરી છે. પ્રલુ શ્રી વિમળનાથ મહારાજના પૂર્વભવો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાચે ધર્મનો પ્રલાવ, કોણો, આવકના વતોના અધિકાર અને નૈનધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંનીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. આ ચરિત્રની રચના પ્રતિબાશાળી, મનોદૃષ્ટ, રસગોરવ શૈલીથી અતિછૃત છે. અંથની રચના અલોકિક અને તેમાં છુપાયેલ તાત્ત્વિક બોધ અસાધારણ હોએ તે વાયકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાલી, ધર્મરૂપી કદ્યું જુકનું સ્વરૂપ સમજી, તેનો પ્રભાવ જાળી તેનો આદર કરતાં મોકસ સન્મુખ હોઈ જય છે. આ અંથમાં જે મહાન પ્રલુનું ચરિત્ર આપેલ છે, તે સમયમાં દેશની સામાજિક, નૈતિક, રાજકીય અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ કેવી હતી તેનું પણ પઠન કરનારને ભાન થાય છે. શરૂઆતમાં અઠીદ્વિષ સંબંધી અંથકાર મહારાજે સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપેલ હોવાથી, આ ચરિત્રાંચનથી ભૂતકાળના ધૂતિહાસ સાચે નેન ભૂગોળનું પણ જાણપણું થાય છે. એકદંડ રીતે આ અંથ દરેક મનુષ્યને પહુંચાડન કરવા જેવો હોએ પોતાના નિવાસસ્થાનમાં, બાંદારમાં, પુસ્તકાલયમાં હોવો નેધરે. રોયલ આઠ પેલુ પીસ્તાળીશ દેર્મ સાડા ત્રણશોંહ નેકાનેક કદ્યું સારા ડાગળો ઉપર સુંદર ટાઈપથી ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી સુંદર કુબશાંકદ રચન.

એકદંડ કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

तैयार छे.

जलदी भंगावो.

तैयार छे.

(पूज्य श्री संघदासगणि-वाचकनिर्मितं.)

॥ श्री वसुदेवहिण्डि प्रथमखण्डम् ॥

प्रथमोऽशः ।

(धर्मिस्त्रहिण्डगर्भितः)

संपादको तथा संशोधको—आद्याचार्य न्यायांसेनिधि श्रीमद्विजयानंहसूशि-
श्वरल्ल शिष्यरत्न प्रवर्त्तकल्ल महाराजश्री कान्तिविजयल्ल महाराजना शिष्य
प्रशिष्ये। मुनिराज श्री चतुरविजयल्ल महाराज तथा मुनिराज श्री पुष्टवि-
जयल्ल महाराज.

चार चार वर्ष सुधी अथाग परिश्रम करी, अनेक लंडारेनी प्रते, मेलवी,
प्रेसकोपीनी साथे राणी तपासी, तेनुं संशोधन करी आपनाथी उपरोक्त मुनि-
राजेनी साहित्यसेवा अने ज्ञानमंजिना इण्डपे आ अंथना प्रथम अंडनो प्रथम
अंश मूरा (प्राकृत) भाषामां आने प्रकट थाय छे. आ प्रथम अंशमां सात
लंडको आवेला छे. आ अंडनो तथा कर्ता महात्मानो परिचय अने ते केटवेला
उच्च डेटीनो छे ते धीज लागमां आपवामां आवशे. आ अंथ जैनोना प्राची-
नमां प्राचीन कथा साहित्यमांतुं एक आणुमेलुं रत्न छे. अनेक खूल-
आमां, अंथा विगोरेमां धूमे स्थगे आ अंथनी साधतो हृअपाय छे; के ने प्रकट
थवानी जैनेतर साक्षरो, जैनधर्मना युरोपीयन अब्द्याचीओ अने विद्वान मुनि
महाराजाओ तरक्ष्य राहु जेवाती हुती. तेनो यश संपादक महात्माओ आ
तथा साहायदाता बंधुओने ज धटे छे. गया वर्षना मागशर मासना आत्मा-
नंह प्रकाश भासिकना टाईटलमां ज्ञानाव्या मुज्ज्बल मात्र ज्ञानभंडारो तथा तेना
भपी मुनि महाराजाओना उपयोग माटे ज, आर्थिक सहाय आपनार बंधुओनी
धृच्छा मुज्ज्बल आ अंथना उत्तरोत्तर भागो छपाये ज्ञाय एवा उद्देश्यी आ अंथनी
किंमत दृ. ३-८-० साडा त्रिष्णु इपैया (पोस्टेज ब्लुहूं) राखवामां आवेल छे.
आ प्रथम विलाग उच्चा कोक्षली लायन ज्युलेजर पेपर (कागण) उपर, निर्णय-
सागर प्रेसमां आ अंथ माटे खास टाईपो तैयार करावी, सुंदर शाखी विविध
टाईपो (अक्षरो) मां छपावेल छे. प्रथम आहुको डेटलाक थयेला छे, थारी नक्लो आक्षी
छे. धृतिहासिक प्राचीनमांप्राचीन कथा साहित्यना आ अंथनुं गुजराती भाषामां
भाषांतर करावी प्रकट करवा आ सबानी धृच्छा छे, सुकृतनी लक्षभीनो व्यय अने
मनुष्यजन्मनुं सार्थक करवानी धृच्छापाणा बंधुओ लाभ लेवा जेवुं छे. तेमनी
धृच्छा प्रभाष्य सीरीज तरीके, अडाई किंमते, के लेट तरीके सभा ते रीति साहित्य
प्रकटन अने प्रयार करवानो प्रभाव फुकाणु—

श्री जैन आत्मानंह सला—लावनगर.

આત્મભાનુદ્ધ પ્રકાશ.

॥ બંદે બીરમ ॥

યथा વા ધૌતપટો જલાર્ડ એવ સંહતશ્રિરેણ શોષમુપયાતિ,
સ એવ ચ વિતાનિતઃ સૂર્યરશિમવાયુભિર્હતઃ ચિત્રં શોષમુપયાતિ,
ન ચ સંહતે તસ્મિન્નભૂત સ્નેહાગમોનાપિ વિતાનિતે સતિ અકૃતસ્ન
શોષઃ, તદ્વદ્યથોક્ત નિમિત્તાપવર્તનૈઃ કર્મણઃ ચિત્રં ફલોપભોગો
ભવતિ, ન ચ કૃતપ્રણાશાકૃતાભ્યાગમાફન્યાનીતિ ॥

તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-ભાષ્ય-દ્વિતીય અધ્યાય ।

પુસ્તક ૨૭

વીર સં. ૨૪૯૬ પૌષ. આત્મ સં. ૩૪.

અંક ૬ ડો.

પંચમહાવત રેખાર્દીન.

(દોહરો)

વિશ્વ ગ્રેમિ વત પંચ આ, આર્ય ધર્મિ આરાધ્ય;
રેખા વર્ષાન રમ્ય આ, સાધક સાધન સાધ્ય. ૧

(નાથ કેસે ગજડો બંધ દુઃખાયો. એ બાલ.)

મહાવત પંચ સમજવા ભાતુ ! પૂર્વ મહિંશિ કથિત કર વાતુ. મહા.
પ્રક્ષ પ્રલુલ્વ પ્રકાશક જાની, જાની જન સમજાવે;
નૈસર્જિક નિશ્ચલતા સાથે, દરશન હૈવી કરાવે..... મહા. ૧
૧અહિંસા રેસ્તય અસ્તેય વળી અધ્યાયર્થને પનિષપરિથહનું;
સ્ક્રૈટન કારણુ કેમથી કરીએ, ઉદ્ઘાટન અન્તરાતુ; મહા. ૨
થાય પ્રતિષ્ઠિત પૂર્ણ પણે જયાં, “અહિસા” અદ્વૈત સમાની;
જન્મ વિરોધી વૈર ત્યલુ ત્યાં, વર્તે જિત્ર પ્રમાની. મહા. ૩

१३०

આતમાનંદ પ્રકારી.

“સત્યવત” સર્વાંગે પ્રતિષ્ઠિત, હોય જિહાં મમ્ બંધુ; મહા. ૪
 વચન સિર્જુ વ્યવહાર અનુપમ, શરણુ તરણુ ભવ સિન્ધુ. મહા. ૫
 તૃતીય વત “અસ્તેય” કહાવે, એહ પ્રતિષ્ઠિત થાતાં;
 પ્રકટ થાય શ્રી સર્વ છતાં પણ, રંચ ન તે પર રાતાં. મહા. ૫
 “અધ્યાર્થ્ય વત” શુદ્ધ પ્રતિષ્ઠિત, બાધ્યાન્તર અવિકારી;
 વીર્ય લાલે ભળવાન બને એ, સત્ત ચિહ્નાનંદ વિહારી. મહ. ૬
 “નિષ્પરિથહ” એહ દૂર કરાવે, થાય પ્રતિષ્ઠિત જ્યારે;
 ‘પૂર્વ જન્મનું જ્ઞાન સસુત્પત્ત’ કર્મ ધવંસ કૃતિ ધારે. મહા. ૭
 આર્થ મહર્ષિ પ્રણિત પ્રણાલી, તાત્ત્વિક દોહન દ્વારા;
 બતલાવી બંધન દૂર કરવા, વચનામૃત રસ ધારા. મહા. ૮
 રેણા પંચ મહાત્મતની આ, હૃદ્ય રસાન્વિત કરશો;
 આત્મિક અનુભવ ભળતાં સહેલે, પરમાત્મ પદ વરશો. મહા. ૯

વેલચંદ ધનજ.

પ્રશ્નોત્તર સમર્શયાઓ

ભાગ ૭ મેા.

(રચનાર-શાહ છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવઠી. વેજલપુર. ભરૂચ.)

(દાહેરા)

ચિત કેવું ઝળાયકા, દ્વાધિ ઉછળે શું દીઠ ?
 પ્રસન્ન-ચાંદ્ર શુભ ધ્યાનથી, પામ્યા કેવળ ધીષ્ટ. ૧
 શું શોખે કર્ષણુ થકી, કોણ જે રક્ષક હોય ?
 ક્ષેત્ર-પાળ સંતુષ્ટાં, વિધન કરે નવ કોય. ૨
 રહે અચળ કોણ મહાત્મતે, રંગ કેવો ગમે નેણુ ?
 અફલૂત અવધાની શુરૂ, મુઠાન-સુંદર સૂરિસેણુ. ૩
 શિવ સુખ કેરં મૂલ શું, સેવકે કોણ સોઢાય ?
 ધન્ય સુધર્મા-સ્વામીનું, ધર ધર નામ ગવાય. ૪

૧-દ્વાધિ=સમુદ્ર,

प्र० नोत्तर समरथाम्बा.

१३१

- तप अंते शुं सांपडे, कवणु नाम गिरिशुंग ?
२४-शेखर रंगे रभो, धर ऐठां भये गंग. ५
- डेखु रहाले नंदन वने, शुं पामे पुष्यवंत ?
शानाढे क्युं पुस्तके, गणि हेवर्क्षि महात. ६
- वसु साटे शुं वडारीमे, शुं करीमे जग पेहेल ?
महालालय मन्त्रिश्वर, वस्तु-पाणि वसुवेल. ७
- शुं वाधे शीयल व्रते, सरोवर परिध शुं नाम ?
तेज-पाणि सामंत शूरा, वर्या विजय सहु ठाम. ८
- निमच डेखु उपशम रसे, होष रहित क्युंदान ?
महाप्रभाविक पुष्यवंत, उन-दत्ता सूरि विक्षान. ९
- शुं वर्ते सहु सावधान, इप डेवुं शोभाय ?
समय-सुंदर गुणगावतां, रसना खुं हरभाय. १०
- डेखु रमे संयम विषे, डेखु तारानो स्वाम ?
उत्तर सत्त्वर आपनो, झुन-चंद्र सुनि नाम. ११
- डेखु सदा जय भेगवे, शुं धारे रविचंद्र ?
अल्लत-अक्ष अवधारतां, वरते खु आनंद. १२
- डेखु रये उन त्रीगुं, गच्छनायक डेखु थाय ?
हेव-सूरि हित दाखतां, हुँधा हितनी जाय. १३
- नाम शुं उज्ज्वल पक्षतुं, शुं धरतां भये ध्येय ?
शुक्ल देयान ध्यातां थडां, थाय पापनो क्षय. १४
- डेखु शोले प्रातिहार्यथी, ललुं सौथी क्युं नाम ?
जश गावा उन-भद्रना, उछो आतमराम. १५

२-हेवर्क्षि=हेव+क्षिक्षि

૧૩૩

શ્રી આત્માનંદ મકાન.

હિતકારક સ્કુલ વચ્ચનો.

૧ સંપત્તિ સમયે કુલાધ જઈ આત્મ સંયમ ગોવો નહીં તેમજ હુઃખ આવે ત્યારે ગમગીન બની પુરુષાર્થ છોડવો નહીં.

૨ મનની ઈચ્છા વિદ્ધ ઈન્દ્રિયોથી ઘસડાધ જવું તે પોતાની માણુસાઈ (મનુષ્યત્વ) એહિ ઐસવા અરોભર છે.

૩ જો આપણે આપણી પાશવ વૃત્તિઓને આપણે સ્વાધીન કરી ન શકીએ તો પશુઓમાં ને આપણું રતિબાર લોહ (તઙ્કાવત) નથી. આપણે મનુષ્યરૂપમાં પશુ સમાન જ ગણ્યું વાયક છીએ. માટે પોતાનું મનુષ્યત્વ સિદ્ધ કરવાને ઈન્દ્રિયોને અને શરીરને પ્રથમ વશ કરવાં જોઇએ.

૪ ધ્યાન માર્ગનું પ્રથમ પગથીયું ઈન્દ્રિય નિથદું અને ફીજું મનોનિથદું છે, જે અતિ વિકટ-હુષ્કર છે, તેમ છતાં તે ખાસ કર્તાંય છે. પૂર્વે કદિક મહાનુભાવોએ તેમ કરેલ છે અને વર્તમાનમાં પણ કોઈ વિરલા તેમ કરી શકે છે.

૫ મન અતિ ચંચળ છે તેમ છતાં વૈરાગ્ય અને અસ્થાસવડે તે વશ થઈ શકે એમ છે. અસ્થાસને શું હુષ્કર છે ?

૬ અભ્યાસ પણ લક્ષ સહિત નિયમિત હોય તો ચોક્કસ લાભ થાય.

૭ સાધનો અનેક છતાં સાધ્ય એક છે.

૮ અધિકાર યા ચોગ્યતા-પાત્રતા પરત્વે સાધનો અનેક છે.

૯ જે વિષય (સાધન) માં માણુસને રસ-આનંદ પડે છે તે વિષય ઉપર ચિત્તની એકાશ્વરતા સુઝે સંભવી શકે છે.

૧૦ જો મરણુનો અથ મનની એકાશ્વરતા કરાવી શકે તો આત્મ દર્શનનો ગ્રેમ માણુસને કેમ એકાશ બનાવી ન શકે ?

૧૧ ગમે તેવા વિકટ પ્રસંગમાં પણ નિરાશ નહીં થતાં તે તે પ્રસંગોની પાર જવા આત્માનું સામર્થ્ય અંતરમાં રહેલું છે, એવી આત્મ શક્તા દરઠ રાખવાથી અને એક નિષાથી આત્માવલંખી થવાથી અનહંદ લાલ થઈ શકે છે. થઈ શકશે.

૧૨ આપણા નિમિત્તે આપણી ગફ્ફલતથી કહો કે પ્રમાદશીલતાથી સફુણ્ણી જનોને દીલ-હુઃખ થવા ન પામે, અને તેમ થતાં તેમની ક્ષમા યાચવા પ્રમાદ ન સેવાય એ કદ્વાણુથી જનોને ઉચ્ચિત છે.

ધતિશામુ

સફુણ્ણાનુરાગી સુનિશ્ચી કપૂરવિજયજી મહારાજ

કાર્ય અને આર્થા..

૧૩૩

કાર્ય અને આર્થા.

વિઠુલાસ મુ. રાહુ બી. એ.

(અનુસંધાન ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦૦ થી)

આપણે આપણા મનોક્ષેપમાં જેવાં બીજ વાવીએ છીએ તેવાં જ વૃદ્ધ ઉગે છે. જે આપણે એમાં હુણ, દરિદ્રતા, દ્રોહ, વૈર કે વિરોધનાં બીજ વાવશું તો ક્ષલ પણ એવાંજ આવશે, તેમજ જે આપણે એમાં સુખ, સંતોષ, સમૃદ્ધિ, ઔકય, પ્રેમ, દ્વારા કે સહાતુભૂતિને વિચાર વાવશું તો એમાંથી ક્ષળ પણ મીડાં અને સુમધુર જ નીકળશે.

ધારી વ્યો—મન વચન કાયાથી એક વાત માની વ્યો કે અત્યારે આપણે જેવા થવા ધર્છીએ છીએ, જેવો આપણો આદર્શ છે તેવા જ મનુષ્ય છીએ. આપણે નિર્ણય, દરિદ્ર નહિ, પરંતુ શક્તિયુક્ત, સમૃદ્ધિયુક્ત અને મહાન् આત્મા છીએ. એમ કરવાથી થોડા જ હિવસોમાં આપણને ખખર પડશે કે આપણા આદર્શની સિક્ષિ વણું જ શીદ્વતાથી આપણામાં થધ રહ્યું છે અને એ આદર્શોથી આપણા ચારિત્ર પરિપુષ્ટ થધ રહ્યું છે.

આપણને જરૂર છે એવા ચુણોની કે જે આપણને ઉંચે ચઢાવે, આપણને જરૂર છે એ ચુણોની કે જે આપણા આત્મામાં હિવ્યતા લાવે, આપણને જરૂર છે એ ચુણોની કે જે આપણા વિકાસ ઉપર હિવ્ય પ્રકાશ નાંએ, આપણને આવશ્યકતા છે એ ચુણોની કે જે આપણી નિર્માણ શક્તિને સુસેજ કરે અને આપણા અકર્મણ્યતા, હુણ તથા દરિદ્રનો નાશ કરે.

જે વખતે ભૂમિની, વાયુ મંડળની, સૂર્ય પ્રકાશની તથા વરસાદની રાસાયણિક શક્તિ વૃદ્ધેથાપર, ઇણો ઉપર પોતાનો રાસાયણિક પ્રલાવ પાડવાનું છોડી હે છે, ત્યારથી જ તે બધી વસ્તુના નાશની શરૂઆત થધ ચુકે છે. તેઓમાં એ નાશકારક પદાર્થ દાખલ થવા લાગે છે કે એના નાશનું કારણ બને છે; તેવીજ રીતે જ્યારે મનુષ્યમાં ઉત્પાદક શક્તિ કે જે આત્મા તથા મનને સુસંગઠિત કરે છે તેનો આવિર્બાધ થતો બંધ થધ જાય છે ત્યારે તેની દશા પણ તે વૃક્ષો જેવીજ થવા લાગે છે. નાશક તત્ત્વ એને ખાવા લાગે છે.

નેવો— જ્યારે મનુષ્ય પોતાના મનોભાવને સુનિશ્ચિત કરી લે છે ત્યારે તેનામાં બીજા બંધ અરાધ વિચાર પ્રેરણાથી બચવાની શક્તિ આવી જાય છે. તમને કેાદ કેથતિમાં રાખવામાં આવે કે જ્યાં તમને ચારે તરફથી સંઘળું ખરાખ જ નોંબળવાનું મળે, એવી સિથતિમાં જો તમે તમારા મનને એવી સિથતિથી

સંપત્ત કરી રાજયું હશે કે જે તમને એના ખરાબ પ્રભાવથી બચાવી લે તો તમે એના વિધાતક પંજાથી રક્ષણું પામી શકશો.

એથી ઉલદું જે આપણે આપણા મનોભાવ ને યુરાઇને અનુકૂળ બનાવીએ, જે આપણે તેને યુરાઇ ગૃહણ કરનાર બનાવીએ, જે આપણે આપણા મનથી એને પ્રોત્સાહન આપીએ, તેના આદર કરીએ તો તે આપણી ઉપર પોતાનો જબરદસ્ત પ્રભાવ જ માવવો શરૂ કરી દેશો.

જે આપણે આપણા મનને આપણા ઉદ્દેશની તરફ ઝુકાવી રાખીએ, જે આપણે આપણા જીવન-પ્રવાહને તથા આત્મિક શક્તિઓના પ્રવાહને આપણા આત્મિમ ઉદ્દેશની તરફ નહોતો રાખીએ તો આપણું એવા અદૌકિક સાધનની પ્રાપ્તિ થશે કે જેનાથી આપણી ધિયસિદ્ધ કરી શકશું.

વિરોધ ઉત્પત્ત કરનારા વિચારો આપણા પરિશ્રમને પંચું બનાવી હે છે. જે આપણે કાર્ય-સંપાદિકા શક્તિ ઉત્પત્ત કરવા ધૂઢ્છીએ તો આપણુંમાં તહીંનતા, એકતા, માનસિક શાંતિ તથા વિચાર-સ્વાતંત્ર્ય ઉત્પન્ન કરવા જોઈએ. આ વાત બીજા શાખાઓમાં એમ પણ કહી શકાય કે આપણે વિચાર-પ્રવાહ જીવનનાશક હોવાને બદલે જીવનપ્રદ હોવો જોઈએ. જે માનસિક પ્રવાહ ધૈર્યથી ભરેવો હોય છે, આત્મવિશ્વાસથી પૂર્ણ હોય છે તે એક એવું વિદ્યુત-શક્તિયુક્ત બળ બને છે કે તે સફળતા તથા વિજયને આપણી તરફ એંચી લાવે છે.

જે મનુષ્યો અસ્ક્રલતા અને અવિજ્ઞયના પંજામાં ઇસાયલા છે તેઓ આ પ્રકારના વિચારો હુર કરે તો પોતાની જાતને એ પંજામાંથી મુક્ત કરી શકે છે. આપણાં મનને લય, ચિંતા, હુખ, દારિદ્ર્ય, આધિગ્યાધિથી સાઝ કરવું અને તેને પ્રભલ, આશાજનક, ઉન્નતિપ્રદ વિચારેથી ભરવું એ એક ઉત્તમ વિદ્યા છે.

આપણા માનસિક ભાવોને, આપણી આશાઓને, આપણી ક્રીર્તિને આપણી સફ્કલતા સાથે ધનિષ્ટ સંબંધ છે. બીજા લોકો આપણુંને ડેવા ગણે છે તેની સાથે પણ આપણી સફ્કલતાને સંબંધ રહેલો છે. જે બીજા લોકો આપણા વિશ્વાસ ન કરતા હોય, જે તેઓ આપણુંને લીર્ડ અને નિર્બંધ માનતા હોય તો સમજ લેવું કે આપણા માનસિક પ્રકાશ મંદ છે, આપણી માનસિક શક્તિ અશક્ત અને નિર્બંધ છે. તેથી જ આપણે મહાનું અથવા મહત્વના પદે નહિ પહોંચી શકીએ.

જે મનુષ્ય વિજયી જીવન જીતીત કરતો હોય છે, વિજયી બનીને ચારે તરફ ઝરતો હોય છે અને જે પરતન્ત્રતાની ધૂંસરી લગાડીને સંસારમાં જીવતો હોય છે તે એની વચ્ચે મહાનું તરફાવત છે.

અમેરિકાના ભૂતપૂર્વ પેસિડન્ટ ઇન્ડિયાન્ટ કે જે પોતાની શક્તિનો પ્રકાશ ચાતરફ ઝેલાવે છે તેની સાથે જે લોકો ડરપોક છે, નિર્બંધ છે, દાસત્વ ધરાવનાર

કાર્ય અને વ્યાખ્યા.

૧૩૫

છે, એનો પ્રભાવ હુનિયાના લોકો ઉપર ધ્યોન થાડો પડે છે, તેઓની તુલના કરશો તો તમને એ બન્નેના તફાવતની અભર પડશે. સંસાર એ વીરપુરુષનું સન્માન કરે છે, તેની પૂજા કરે છે કે જે દાસ નહિ પણ વિજયી બનીને બહાર આવેછે; જે હુનિયાને એવી દુદ્ધ પ્રતીતિ કરાવી આપે છે કે વિજય અવસ્થાની છે.

આપણી શક્તિમાં વિદ્યાસ હોવો એજ સંસારમાં એનો પ્રકાશ કરવા અરાભર છે. જે તમારા માનસિક ભાવોમાં શક્તિની સ્કુર્તિ નહિ હોય તંત્ત્ર હુનિયા તમને શક્તિશાળીના પદ્ધથી સન્માનિત નહિ કરે.

કુટલાક લોકોને એ વાતનું આશ્રી થાય છે કે સમાજમાં તેઓ આટલાઃ બધા હુલકા કેમ ગણ્યાય છે? તેઓનું વજન કેમ વધતું નથી? તેનું કારણ એજ છે કે નથી તેઓ પોતાની જાતને વિજયી માનતા, કે નથી તેઓ વિજયી મનુષ્ય જેવું આચરણ કરતા. તેઓ પોતાનાં મનમાં વિજયના ઉત્સાહપૂર્ણ વિચારોનો પ્રવાહ જેવડાવતા નથી. તેઓ હંમેશાં નિર્ભાવતાનાજ ભાવો ઉત્પત્ત કરે છે. જ્યાં સુધા શક્તિ પ્રકાશના રહસ્યનું જ્ઞાન નથી થતું જ્યાં સુધી કોઈપણ મનુષ્ય પ્રભાવશાળી થઈ શકતો નથી. નિશ્ચયાત્મક પ્રકૃતિયુક્ત મનુષ્ય જ પ્રભાવશાળી થઈ શકે છે. વીરપુરુષોએ પહેલાં તો માનસિક વિજય પ્રાપ્ત કર્યો હોય છે અને પછી સાંસારિક.

આપણે આપણું બાળકોનાં મન વિજયના વિચારોથી ભરી હેવાં જોઈએ. તેઓને સમજનવિનિયોગી કોતમાર્દિં જીવન વિજય માટે જ નિર્માયિલું છે. જીવન સંક્રાંતા પ્રાપ્ત કરવા ગાટે જ છે, વિજયી મનુષ્યને જ સંસારમાં સ્થાન મળે છે, વિજયી મનુષ્યનું કહેલું સંસાર માને છે, તેના એક વેણુ માત્રથી સંસારમાં મહાન् પરિવર્તન થઈ જાય છે, એથી ઉદ્દું નિર્ણયિ મનુષ્યને સંસારમાં સ્થાન નથી મળતું. અત્યાચારોથી બચવાની શક્તિ નહિ હોવાને લઈને તેના ઉપર મોટા મોટા અત્યાચાર શુલ્કરવામાં આવે છે. પ્રત્યેક સ્થળે લાત ખાય છે, ઘોર અપમાન સહન કરે છે અથવા ધીન શર્ષદોમાં કહીએ તો વિજય એજ જીવન અને અવિજય એજ મરતું છે.

સાચું છે કે લોકો આપણું જે કાંઈ એલીએ છીએ તેનાથી આપણું વજન આંકતા નથી, પરંતુ આપણું જે કાંઈ છીએ તેનાથી આપણું વજન આંકે છે. આપણું ગમે તેવી મોટી વાતો કરીએ, પરંતુ તેના ઉપર આપણું માનસિક પ્રકાશની જે થોડી-ધણી પ્રભા પડે છે તેનાથી તેઓ આપણું પ્રભાવની કિભૂત કરે છે. તમે ગમે તેઠી અતિશયોક્તિ ભરેલી વાતો કરો, પણ તેનાથી તમે ધીનના વિચારોમાં પરિવર્તન નહિ કરી શકો. જે તમારા હુદયમાં દેખ અને પ્રતિહિંસાના વિચારો શુંજી રહ્યા હોય છે, જે તમાર્દિં અંતઃકરણ ઈર્ષારીથી બળી રહ્યું હોય છે, તમારા મનમાં નિર્ભયતા ધૂસી ગઈ હોય છે તો ધીન મનુષ્યો તમારા મનના એંસધળા કુલાવો સત્ત્વર જાણી જાય છે. જ્યાં સુધી આપણું આપણું ભધાર માનસિક

૧૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાવે બદલી નહિ નાંખીએ ત્યાં સુધી આપણે આપણી માનસિક પ્રભામાં જરાપણું ફેરફાર નહિ કરી શકીએ.

જરા એ મનુષ્યની શોચનીથ દશા તરફ નજર કરો. જે એમ કહેતો હોય છે કે “હે સમૃદ્ધિ ! તું મારાથી ફૂર રહેને. મારી પાસે આવીશ નહિ. જરૂર હું તને પ્રાપ્ત કરવા ઈચ્છું છું, પરંતુ તું મારા માટે સંન્યાસીન નથી. મારું જીવન અત્યંત લાચાર છે. જે કે હું ઈચ્છું છું કે લાગ્યશાળીને પ્રાપ્ત હોય એવી બધી સારી વસ્તુઓ મને પ્રાપ્ત થાય; પરંતુ હું આશા નથી રાખતો કે તે વસ્તુઓ મને મળશે.”

આવા વિચારો જે મનુષ્યના હોય છે તેઓની પાસે સમૃદ્ધિ કે ઐશ્વર્ય ફેરફારો પણ નહિ. જેના મનમાં ભય, ચિંતા કે સંશય રહેલા હોય છે તેની પાસે ઐશ્વર્યનો સંચાર થઈ શકતો નથી.

એટલું સાચું છે કે મનુષ્ય પોતે એમ નથી ઈચ્છાતો કે મારી પાસે સુખ, સમૃદ્ધિ, કે ઐશ્વર્ય ન આવે, પરંતુ તે પોતાનાં મનને સંશય તથા ભયથી લારી હે છે. આત્મવિશ્વાસને ત્યાંથી બહાર હાંકી કાઢે છે, તે સાથે ઐશ્વર્યને પણ બહાર હાંકી કાઢે છે.

પરંતુ સમય આવી લાગ્યો છે કે જ્યારે આપણે વોડો આપણા મનને ઉત્પાદક શક્તિથી ભરી દેશું ત્યારે આપણું જીવન ઐશ્વર્યથી પરિપૂર્ણ થઈ જશે. અસ્તુ !

કાર્યવાહકોની મહત્ત્વ.

“ કુછ કરતે હું યહાં વહી, એશુસ્તેનુમા હુંથું,
બદનામ હી ફુનિયામે, નિકો નામ હું ગોયા.
નાચીજ હું વો નામ નહિ, જિસ્પે કુછ ઈલજમ;
જે કામ હું ઉંકા યહી, ઈનામ હું ગોયા. ”

અથ—જેમનું જીવન કોઠ કાર્યમાં નિમન્ન થયેલું હોય છે, અથવા તો જેમનું ધ્યાન ડેવળ પોતાના કર્તૃપ્રમાંજ પરોવાયેલું હોય છે, તે મનુષ્યો પ્રતિજ ચારે તરફથી આંગળાઓ ઉચ્કાતી રહે છે. એટલે કે જ્યાં જુઓ ત્યાં તેમનીજ સમાલોચના થની રહે છે, અને એથી જાણે આ સંસારમાં બદનામીનુંજ બીજું નામ નેકનામી હોયની એવોજ લાસ થયા કરે છે. જેના નામપર કોઈ આદેશ નથી કરતું તેનું નામ તુચ્છ છે, સારહીન છે; કારણ કે કાર્યકર્તાના કાર્યની મહત્ત્વાનો આદ્યોપો દ્વારાજ પ્રકાશ થાય છે અને તેથી ઉત્તમ કાર્યોનો જે કોઈપણ પુરસ્કાર હોય, તો તે વિરોધીઓના આદ્યોપોજ છે.

+ ઉદ્દી લાખાના પ્રખ્યાત કલીશરાજભતનશીન અલ્લાઝલુસેન લાલીના કાવ્યોમાંથી.

શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

૧૩૭

અગ્રિયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ
શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૫ થી શરૂ]

૧ આધાકર્મિક, ૨ ઔદેશિક, ૩ મિશ્રજલત, ૪ અદ્યવપૂરક, ૫ પ્રતિકૃત,
૬ કીત, ૭ પ્રામિત્ય, ૮ અચ્છેધ, ૯ અનિઃસૃષ્ટ, ૧૦ અભ્યાઙૃત, ૧૧ કાંતારભક્ત,
૧૨ હુલ્લિક્ષભક્ત, ૧૩ જ્જાનભક્ત, ૧૪ વાહેલિકા ભક્ત, ૧૫ પ્રાધુર્ણક ભક્ત,
૧૬ શાખાતરપિંડ, ૧૭ રાજપીઠ, તેમજ મૂલનું લોજન, કંદનું લોજન, ઇલનું
લોજન, ધીજનું લોજન, અને હરિત (લીલી વનસ્પતિ)નું લોજન ખાવું કે
પીવું કલ્પનું નથી.

વળી હે મુત્ર ? તું સુખને ચોણ્ય છો પણ હું ખને ચોણ્ય નથી, તેમજ ટાઢ,
તડકા, ભૂણ, તરશ, ચોર, ધ્વાપદ, ડાંસ અને મચ્છરનાં ઉપરવેને તથા વાતિક,
પૈતિક, વૈષિક અને સંચિપાતજન્ય વિવિધ પ્રકારનાં રોગો અને તેનાં હું ખને
તેમજ પરિષહ અને ઉપસર્જોને સહજાને તું સમર્થ નથી, માટે હે મુત્ર, અમે
તારો વિયોગ ક્ષણુપણ છાચ્છતા નથી; તેથી જ્યાંસુધી અમે લુલીએ ત્યાંસુધી તું રહે
અને અમારા કાલગત થયા પછી યાવત તું હીક્ષા લેને.

ત્યારપણી તે જમાલી નામે ક્ષત્રિયકુમારે પોતાનાં માતાપિતાને કલ્યું
કે—હે માતાપિતા, તમે મને જે એ પ્રમાણે કલ્યું કે—“હે મુત્ર, નિર્ણથ
પ્રવચન સત્ય, અનુસર અને અદ્વિતીય છે. ધત્યાદિ યાવત....અમારા કાલગત થયા
પણી હીક્ષા લેને.” તે ટીક છે, પણ હે માતા-પિતા, એ પ્રમાણે ખરેખર નિર્ણથ
પ્રવચન કલીળ—મન્દશક્તિવાળા, કાયર, અને હુલકા પુરષોને તથા આ લોકમાં
આસક્ત, પરદોક્ષી પરાડમુખ, એવા વિષયની તૃપ્તિવાળા, સામાન્ય પુરુષોને
તેનું અનુપાલન હુંકર છે. પણ ધીર, નિશ્ચિત, અને પ્રજ્ઞાવાનું પુરૂષને તેનું
અનુપાલન જરાપણ હુંકર નથી. માટે હે માતાપિતા, હું તમારી અનુમતિથી
શ્રમણ કરબંત મહાવીરની પાસે યાવું હીક્ષા લેવાને છાચ્છું છું. જ્યારે જમાલી
ક્ષત્રિયકુમારને તેના માતાપિતા વિષયને અનુકૂલ તથા પ્રતિકુલ એની ધાર્ણી ઉક્તિએ,
પ્રશાસ્તિએ, સંશાસ્તિએ અને વિનતિએથી કંડેવાને ચાનત સમજવવાને શક્તિમાન
ન થયા ત્યારે વગર છાચ્છાએ તેઓએ જમાલી ક્ષત્રિયકુમારને હીક્ષા લેવાની
અનુમતિ આપી.

ત્યારપણી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારના પિતાએ કોણંબિક પુરુષોને બોલાવ્યા

અને બોલાવીને કહું કે—હે દેવાનુભિયો, શીଘ્ર આ ક્ષત્રિયકુંડથામ નગરની ખાડાર અને અંદર પાણીથી છાંટકાન કરાવો, વળીને સાઢુ કરાવો અને લીંપાવો. ઇત્યાહિ જેમ ઔપયપાતિકસૂત્રમાં કહું છે તેમ કરીને યાવત તે કૌદુંબિક પુરુષો આજા પાછી આપે છે, ત્યારથાદ કરીને પણ જમાલી ક્ષત્રિયકુમારના પિતાએ કૌદુંબિક પુરુષોને બોલાવ્યા, કહું કે—હે દેવાનુભિયો, જલહી જમાલી ક્ષત્રિયકુમારનો મહાર્ધી, મહામૂળ્ય, મહાપૂન્ય, અને મોટો દીક્ષાનો અભિષેક તૈયાર કરો; ત્યારથાદ તે કૌદુંબિક પુરુષો કદ્યા પ્રમાણે કરીને આજા પાછી આપે છે; ત્યારથાદ જમાલી ક્ષત્રિયકુમારને તેના માતાપિતા ઉત્તમ સિંહાસનમાં પૂર્વદિશા સન્મુખ છેસારે છે અને બેસારીને એકસે આઠ સેનાના કલશોથી ઇત્યાહિ રાજગ્રદ્ધીયસૂત્રમાં કદ્યા પ્રમાણે યાવતું એકસેનેઆઠ માટીનાં કલશોથી સર્વ ઋદ્ધિ વડે યાવછ મોટા શરીરોવડે મોટા મોટા નિંદમણુભિષેકથી તેનો અભિષેક કરે છે.

અભિષેક કર્યા પછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારનાં માતા પિતા હાથ નોડી યાવત તેને જય અને વિજયથી વધાવે છે. વધાવીને તેચ્ચાએ કહું કે—હે પુત્ર, તું કહેકે તને અમે શું દઈએ; શું આપીએ, અથવા તારે કાંઈ પ્રયોજન છે? ત્યારે તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારે પોતાના માતાપિતાને કહું કે—હે માતા-પિતા, હું કુત્રિકાપણુથી એક રંગેહરણું અને એક પાત્ર મંગાવવા તથા એક હળમને બોલાવવા ઇચ્છું છું. ત્યારે તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારના પિતાએ કૌદુંબિક પુરુષોને બોલાવ્યા, અને કહું કે—હે દેવાનુભિયો! શીଘ્ર આપણાં ઘણનામાંથી ત્રણ લાખ સૈનેયાને લઈને તેમાંથી બેલાખ સેનેયા વડે કુત્રિકાપણુથી એક રંગેહરણું અને એક પાત્ર લાવો, તથા એક લાખ સેનેયા આપીને એક હળમને બોલાવો, જ્યારે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારના પિતાએ તે કૌદુંબિક પુરુષોને એ પ્રમાણે આજા કરી ત્યારે તેઓ ખુશ થયા, તુલ્ય થયા, અને હાથ નોડીને યાવતું પોતાનાં સ્વામીનું વચ્ચેન સ્વીકારીને તુરત જ ઘણનામાંથી ત્રણ લાખ સુવર્ણસુદ્રા લઈને યાવતું હળમને બોલાવે છે; ત્યારથાદ જમાલી ક્ષત્રિયકુમારના પિતાએ કૌદુંબિક પુરુષો દ્વારા બોલાવેલો તે હળમ ખુશ થયો, તુલ્ય થયો, નહિયો અને અલિકર્મ (પૂજા) કરી યાવત તેણે પોતાનું શરીર શાખુગાર્યું અને પછી જ્યાં જમાલી ક્ષત્રિયકુમારનો પિતા છે ત્યાં તે આવે છે.

પછી હાથ નોડીને જમાલી ક્ષત્રિયકુમારનાં પિતાને જય અને વિજયથી વધાવે છે; વધાવ્યા પછી તે હળમ બોલ્યો કે—હે દેવાનુભિય, જે મારે કરવાનું હોય તે ફરમાવો. ત્યારપછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારના પિતાએ તે હળમને કહું કે—હે દેવાનુભિય! જમાલી ક્ષત્રિયકુમારનાં અત્યન્ત યત્નપૂર્વક

શ્રી તીર્થીકર ચિત્ર.

૧૩૬

ચારથંગુલ મૂકીને નિષ્કમણુને (દીક્ષાને) ચોગ્ય આગળનાં વાળ કાપી નાંખ, ત્યારપણી જ્યારે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારના પિતાજે તે હજભને એ પ્રમાણે કહ્યું લારે તે ખુશ થયો, તુષ્ટ થયો અને હાથ જોડીને બોલ્યો—ડે સ્વામિન, આજા પ્રમાણે કરીશ. એમ કહીને વિનયથી તે વચ્ચનોસ્વીકાર કરે છે, સ્વીકાર કરીને સુગંધી ગંધોદકથી હૃથ્યાગને ધૂએ છે. ઘાઇને શુદ્ધ આડ પ્રકાળા વસ્ત્રથી મોઠાને બાંધી અત્યંત ચતુર્પૂર્વક જમાલી ક્ષત્રિયકુમારના નિષ્કમણ ચોગ્ય અચ્છેશો ચાર આંગળ મૂકીને કાપે છે.*

ત્યારપણી જમાલી ક્ષત્રિયકુમારની માતા હંસના જેવા શ્વેત પદ્ધશાટકથી તે અથકેશોને અહુણું કરે છે. અહુણું કરીને તે ડેશોને સુગંધી ગંધોદકથી ધૂએ છે, ઘાઇને ઉત્તમ અને પ્રમાન ગંધે તથા માલાવડે પૂજે છે, પૂજને શુદ્ધ વસ્ત્રવડે બાંધે છે, બાંધીને રત્નના કરંડીયામાં મૂકે છે. ત્યારપણી તે જમાલી ક્ષત્રિય કુમારની માતા, હાર, પાણીની ધારા, સિંહવારનાં પુણ્યો અને તુટી ગચેદી મોતીની માગા જેવાં, પુત્રનાં વિદોગથી હુઃસહ-આંસુ પાડતી, જોડી ડે—આ કેશો અમારા માટે ધણી તીથીઓ, પર્વણીઓ, ઉત્સવો, થરો અને મહોત્સવોમાં જમાલીકુમારનાં વારવાર દર્શનરૂપ થશે. એમ ધારારીને આશીર્વાના મૂળમાં મૂકે છે.

ત્યારથાદ તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારનાં માતાપિતા પુનઃ ઉત્તર દિશા સન્મુખ બીજું સિંહાસન સુકાવે છે, સુકાવીને દૂરીવાર જમાલી કુમારને સોના અને રૂપાના ડલશો વડે નહુંવરાવે છે. નહુંવરાવીને સુરભિ, દશાવાળી, અને સુદુમાળ સુગંધી ગંધ કાપાય (ગન્ધ અધાન લાલ) વસ્ત્ર વડે તેના અંગોને ધૂંછે છે. અને અંગોને ધૂંછીને સરસ ગોશીર્વ ચન્દનવડે ગાત્રનું વિલેપન કરે છે.

વિલેપન કરીને નાસિકાના નિઃશાસના વાયુથી ઉડી જથ એવું હલકું, આંખને ગમે તેલું સુંદર વર્ષું અને સ્પર્શથી સંયુક્ત, ઘાડાની લાળ કરતાં પણ વધારે નરમ, ઘાળું, સોનાના કસણી છેડાવાળું, મહામૂલ્યવાળું અને હંસના ચિન્હ ધુક્ત એવું પદ્ધશાટક (દેશમી વસ્ત્ર) પહેનાવે છે.

પહેરાવીને હાર, અને અર્ધહારને પહેરાવે છે. એ પ્રમાણે એમ સુર્યાલનાં અલંકારનું વર્ષું કરેલું છે તેમ અણી કરવું. યાત્ર વિચિત્ર રત્નાથી જડેલા ઉત્કૃષ્ટ સુદુટને પહેરાવે છે. વધારે શું કહેલું? પણ અંધિમ-ગુંઘેદી, વેષિમ-વીટીલી, પુરિમ-પુરેદી અને સંધાતિમ પરસ્પર સંધાત વડે તૈયાર થયેદી ચારે પ્રકારની

* હજમે હજમત કરતાં રાજકુમારને પોતાના મુખ નાકની દુર્ગંધ ન લાગે તે મટે આ મુખપટ આંધેલ છે, જ્યારે સ્થાનકુમારી સાધુએ આ પાછે આગળ ધરી મુખે દોરથી મુહુપત્તિ બાંધવાની માન્યતાને આગમ પ્રમાણ સાબિત કરે છે.

૧૪૦

શ્રી આત્માનંહ પ્રકાશ.

માળાએં વડે કદ્વપવૃક્ષની પેઠે તે જમાલીકુમારને અલંકૃત-વિભૂષિત કરે છે. ત્યાર બાદ તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારનાં પિતા કોટુંબિક પુરુષોને યોલાવે છે. અને યોલાવીને તેણે કંધું ડે-હે દેવાતુપ્રિયો, શીધ સેકડો સ્થળોવડે સહિત લીલાપૂર્વક પુતળીએથી ચુક્તા-ધ્યાદિ રાજપ્રશ્નીય સૂતમાં વિમાનતું વર્ણન કર્યું છે, તેવી યાવતું મણિરતનની ધર્તિકાએના સમૂહ ચુક્ત હજર પુરુષોથી ઉંચકી શકાય તેવી શીખીકા-પાલણીને તૈયાર કરે, તૈયાર કરીને મારી આજાને પાછી આપો, ત્યારણાદ તે કોટુંબિક પુરુષો યાવતું આજાને પાછી આપે છે.

ત્યાર પછી તે જમાલીક્ષત્રિયકુમાર ડેશાલંકાર, વસ્ત્રાલંકાર, માદ્યાલંકાર અને આસરણાલંકાર એ ચાર પ્રકારના અલંકારથી અલંકૃત થઈ પ્રતિપૂર્ણ અલંકારથી વિભૂષિત થઈ સિંહાસનથી ઉંઠે છે, ઉઠીને તે શીખીકાને પ્રદક્ષિણા દઈને તેના ઉપર ચઢે છે, ચઢીને ઉત્તમ સિંહાસન ઉપર પૂર્વ દિશા સન્મુખ બેસે છે.

ત્યાર પછી તે ક્ષત્રિય જમાલી કુમારની માતા સ્નાન કરી અલિકર્મ કરી યાવતું શરીરને અલંકૃત કરી હંસના ચિનહુવાળા પટશાટકને લઈ શિખીકાને પ્રદક્ષિણા કરી તેના ઉપર ચઢે છે. અને ચઢીને તે જમાલીક્ષત્રિય કુમારને જમણે પડ્યે ઉત્તમ ભદ્રાસન ઉપર બેઠી.

પછી જમાલી ક્ષત્રિય કુમારની ધ્યાવમાતા સ્નાન કરી યાવતું શરીરને શાણુગારી રણેહરણું અને પાત્રને લઈ તે શિખીકાને પ્રદક્ષિણા કરી તેના ઉપર ચઢે છે, અને ચઢીને જમાલી ક્ષત્રિયકુમારને ડાખે પડ્યે ઉત્તમ ભદ્રાસન ઉપર બેઠી.

ત્યાર પછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારની પાછળ મનોહર આકાર અને સુંદર પહેનવેશવાળી સંગત ગતિવાળી યાવતું રૂપ અને યોવનના વિલાસથી ચુક્ત સુનંદર સ્તરનવાળી એક ચુવતી હિમ, રાજત, કુમુદ, મોગરાનું કુલ અને ચંદ્રસમાન ડેરાંટક પુણ્યની માળા ચુક્ત ધોળું છત્ર હાથમાં લઈ તેને લીલાપૂર્વક ધારણ કરતી ઉલ્લિ રહે છે.

ત્યાર પછી તે જમાલીને બન્ને પડ્યે શુંગારનાં જેવાં મનોહર આકારવાળી અને સુંદર વેષવાળી ઉત્તમ બે ચુવતી સ્વીએંઓ યાવતું અનેક પ્રકારના મણી, કનક રત્ન, અને વિમલ, મહામુલ્ય, તપનીય (રક્ત સુવર્ણ)થી બનેલા, ઉન્વળ વિચિત્ર હંડવાળાં, હીપતાં શાંખ, અંક, મોગરાનાં કુલ, ચંદ્ર, પાણીનાં બિન્હ અને મથેલ અમૃતનાં પ્રીણુનાં સમાન ધોળાં ચામરોને બહુણું કરી લીલાપૂર્વક વિજીતી ઉલ્લિ રહે છે.

પછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારની ઉત્તર પૂર્વ દિશાએ શાંગારના ગૃહ જેવી ઉત્તમ વેષવાળી યાવતું એક ઉત્તમ સ્વી "વેતરજીતમય, પર્વિત્ર પાણીથી લરેલા અને ઉન્મત્તા હસ્તીના મોટા સુણનાં આકારવાળા કળશને બહુણું કરીને યાવતું

શ્રી તીર્થાંકર ચરિત્ર.

૧૪૧

ઉસી રહે છે. ત્યાર પછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારની દક્ષિણ પૂર્વે શૃંગારના ગૃહદ્વારની વૈચનાળી યાવતું એક ઉત્તમ સ્ત્રી વિચિત્ર સોનાના હંડવાળા વીજબણોને લઈને ઉસી રહે છે. પછી તે જમાલી ક્ષત્રિય કુમારના પિતાએ કૌદુર્ભિક પુરુષોને બોલાવ્યા અને કહ્યું કે—હે દેવાનુપ્રિયો ! રીદ સરખા સમાન ત્વચાવાળા સમાન ઉમરવાળા સમાન લાવણ્ય રૂપ અને ઘોલન શુણ્યુક્ત અને એક સરખા જ્ઞાનરથું અને વખત રૂપ પરિકરવાળા એક હળવ ઉત્તમ યુવાન કૌદુર્ભિક પુરુષોને બોલાવો.

પછી તે કૌદુર્ભિક પુરુષોએ યાવતું પોતાનાં રવામીનું વચન સ્વીકારીને જલદી એક સરખા અને સરખી ત્વચાવાળા યાવતું એક હળવ પુરુષોને બોલાવ્યા. ત્યાર પછી તે જમાલીક્ષત્રિય કુમારના પિતાએ કૌદુર્ભિક પુરુષો દ્વારા બોલાવેલા તે કૌદુર્ભિક પુરુષો હર્ષિત અને તુષ્ટ થયા. સનાન કરી, બલિકર્મ (પૂજા) કરી, કૌતુક અને મંગળરૂપ પ્રાયશ્ચિત કરી, એક સરખા ધરેણું અને વખત રૂપ પરિકરવાળા થઈને તેઓ જ્યાં જમાલીક્ષત્રિય કુમારના પિતા છે ત્યાં આવે છે. આવીને હુથ જેડી યાવતું વધાવી તેઓએ કહ્યું કે હે દેવાનુપ્રિય ! જે કાર્ય અમારે કરવાનું હોય તે ઝરમાવો.

પછી તે જમાલીકુમારના પિતાએ તે હળવ કૌદુર્ભિક ઉત્તમ યુવાન પુરુષોને કહ્યું કે હે દેવાનુપ્રિયો ! સનાન કરી બલિકર્મ કરી અને યાવતું એક સરખાં જ્ઞાનરથું અને વખતરૂપ પરિકરવાળા તમે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારની શીણિકા ઉપાડો. પછી તે જમાલીક્ષત્રિય કુમારનાં પિતાનું વચન સ્વીકારી સનાન કરેલા યાવતું સરખા પહેરવેશ ધારણું કરેલા તે કૌદુર્ભિક પુરુષો જમાલીક્ષત્રિય કુમારની શિણીકા ઉપાડે છે. પછી જ્યારે તે જમાલીક્ષત્રિય કુમાર હળવ પુરુષોએ ઉપાડેલો શિણીકામાં એઠો લારે સૌ પહેલાં આઠ આઠ મંગલો આગળ અનુક્રમે ચાદ્યા તે આ પ્રમાણે—

૧ સ્વર્ણિતક ર શ્રીવત્સ યાવહ...૮ હર્ષણુ તે આઠ મંગળ પછી પૂર્ણ કલશ ચાલ્યો—ઇત્યાદિ ઔપપાતિક સૂત્રમાં કદ્યા પ્રમાણે યાવહ...ગગનતલનો સ્પર્શ કરતી એની વૈજ્ઞયંતી—ધ્વનિ આગળ અનુક્રમે ચાલી, ઇત્યાદિ ઔપપાતિક સૂત્રમાં કદ્યા પ્રમાણે યાવતું જ્યાન્ય શાખનો ઉચ્ચાર કરતાં તેઓ આગળ અનુક્રમે ચાલ્યા. ત્યાર પછી ધણ્ણા ઉચ્ચકુલમાં ઉત્પજ્ઞ થયેલા, લોગકુલમાં ઉત્પજ્ઞ થયેલા પુરુષો ઔપપાતિક સૂત્રમાં કદ્યા પ્રમાણે યાવતું મોટા પુરુષો રૂપી વાણુરાથી વીટાયેલા જમાલીક્ષત્રિય કુમારની આગળ પાછળ અને પડ્યે અનુક્રમે ચાલ્યા.

ત્યાર પછી તે જમાલીકુમારના પિતા સનાન કરી બલિકર્મ કરી યાવહ...વિભૂતિ થઈ હાથીનાં ઉત્તમ સ્કંધ ઉપર ચઢી, કોરંટક પુણ્યની માણા યુક્ત મસ્તકે

जैनोनी सामाजिक स्थिति अने ऐकारी.

लेखक-नरोत्तम-भी. शाह

हालमां व्यपार रोजगारनी मंहीने लीषे आआ हींहुस्तानमां दरेक इलाका-मां ज्यारे ऐकारी इलाई रहीछे अने लाभयेज कौआ एवुं शहेर हशे के जे ठेकाणे ऐकारीने। डंभ लाभ्या विना रथो होय अने आवी स्थीतिमांथी जैन कौम पण भाग्येज अचवा यामी छे; कारण के हमण्याज जाणुवामां आँधुं छे के अमुक ज-ग्याए एकज जग्या माटे लगभग अठीसो जेटली जैनोनी अरब्जुओ नोकरी माटे आवी पडी हुती। आवा समाचार जाण्या पछी कौधना भनमां आ आजत छाथ धरवानी सुअ पडती नथो अने जेमां राग देष उत्पन्न थाय तेवा क्लेशभय वातावरण संभंधी अनेक अर्चाओ आजे छेद्वा ७ भास थयां एकदा गुंबध नांग नहि, परंतु देश परदेशगां पण उत्पन्न थम्बेल छे; आवी हकीकतने लीषे धाण्याओनी आंतरीक वेदनाओ जे अनुभव सिवाय लाभयेज मालुम पडे छे तेवी जातना संज्ञेने लीषे जे जैन कौममां मोटो भाग मुश्केली वच्ये पोतानुं ल्लवन पसार करे छे, ते संभंधी भास हालना तज्जके तपास करवानी खडुज जड़ीयात छे। नलुकमां

धारणु कराता छनसहित ऐ १५६ वेत चामरीथी वीजाता घोडा, हाथी, रथ अने प्रवर योधाओ सहित चतुरंगिणी सेना साथे परिवृत थध मोटा सुखटना वृंदथी यावत वीटायेला जमाली क्षत्रियकुमारनी पाठ्या चाले छे। त्यारपछी ते जमालीक्षत्रिय कुमारनी आगण मोटा अने उत्तम घोडाओ अने बन्ने पडें उत्तम हाथीओ, पाठ्या रथो अने रथोनो सभूष चाल्यो।

त्यारणाह ते जमालीकुमार सर्व इद्धि सहित यावह वाहिना शम्ह सहित चाल्यो। तेनी आगण कलाश अने तालवृत्तने लधने पुढें चालता हुता। तेना उपर उंचे श्वेतधन्त्र धारणु करायुं हतुं। अने तेना पडें श्वेतचामर अने नाना पंचाओ वीजाना हुता। त्यार पछी केटलाक लाकडीवाणा, भालावाणा यावत पुस्तकवाणा यावत वीणुवाणा पुढें चाल्या। त्यारपछी एकसो आठ हाथी, एकसो आठ घोडा अने एकसो आठ रथो चाल्या। त्यारपछी लाकडी, तरवार अने भालाने अहणु करी मोडुं पायदण आगण चाल्यु। त्यार पछी धधु युवराजो धानको तलवरो यावत सार्थीवाहु प्रसुण आगण चाल्या यावह क्षत्रियकुंड थाम नगरनी वच्ये थधने ज्यां प्राक्षणु कुंडथाम नामे नगर छे, ज्यां खडुशालड चैत्य छे अने जां श्रमण लगवांत महावीर छे त्यां जवानो विचार कर्यो। —चालु

નૈનોની સામાજિક સ્થિતિ અને એકારી.

૧૪૩

જૈન શૈતાંખર ડેનિઝરન્સ મુના નાળુક બુન્નેર સુકામે ભરનાર છે અને દેશ પર-
દેશથી ઘણું જૈનો એકઠા થવાનો સંભવ હોવાથી આ બાધત ખાસ હૃથ ધરવા
જેવી છે અને નોકરીની શોધમાં ને શોધમાં આપણું જૈન લાઈઓ કેવી હું હી હાલતમાં
પોતાનું જીવન વ્યતીત કરે છે, તે ખાસ વિચારના જેવી બાધત છે. સુંખાં શહેરમાં
નાગર અને લોહાણા જેવી નાની નાની જ્ઞાતિઓએ પોતાની જ્ઞાતિના એકાર
લાઈઓને ધંધે લગાડવાના ઉકેશથી મંડળો ઉલા કર્યા છે અને આ બાધત જૈન
લાઈઓનું પણ ખાસ લક્ષ્ય એંચવાના ઉકેશથી જ આ લેણ લખાએલ છે. જૈન
ડેમ માટે “ઇનફરમેશન બરો” નામનું એક મંડળ ઉલુ કરવા અને વ્યવસ્થાપક
કમીટીની નીમણુક કરી જૈન ડેમની ધંધાને લગતી માહીતિ આપનાર ખાસ
ડીરિક્ટરી તૈયાર કરવા આવશ્યકતા છે, કારણું કે આ ઉપરથી કોઈપણ માણુસને માટે
નોકરીની જરૂરીયાત હોય તો લાયકાત પ્રમાણે તપાસ કરતા નોકરી મેળવી શકાય
અને ધંધા ધાપામાં પણ દેશ પરદેશના જૈન લાઈઓ માર્ક્ઝેટે તપાસ મેળવી બનતી
સહાય થઈ શકે. અને આપણું લાઈઓ વેગારી વર્ગના હોવાથી ખાસ પોતાનાજ
જ્ઞાતિ બંધુઓને રાખવા પ્રેરાય તેટલા ખાતર ભરેસા પાત્ર એક “ઇનફરમેશન
બરો” જેવા ખાતાની જરૂરીયાત છે અને આવા ખાતા માર્ક્ઝેટ નોકરી અથવા ધંધા
દારીઓની સગવડ થતાં ડેઢપણ નોકરના પ્રમાણિકપણું માટે તેમજ વિશેષ ખા-
તરીની ચોકસાધ કરવાની જરૂરીયાત નહિ રહેતાં ગરીબ અને મધ્યમ વર્ગના
આપણું જૈન લાઈઓને સહાનુભૂતિ આપવામાં આવું ખાતું ઉપયોગી થઈ પડશે
એવી આશા રાખવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત બીજું એક સૂચના ખાસ કરવાના
આવશ્યકતા છે; તે એ છે કે આપણી દસ લાખ જૈનોની વસ્તીમાં એક
Co-operative Bank (સહકારી એંક) ખોલવાની હાલના વણતમાં બહુજ અગત્ય
ધરાવનારો પશ્ચ છે, કારણું કે વ્યાપાર રોજગારની મંહીને લીધે જૈનોની કેટલી બુની
અને સંક્રમણીય બંધુઓની બચત રકમોની કેવી હ્યાજનક સ્થીતિ થઈ પડી હોય તે
આપણે ડલપનાથી પણ વિચારી શકીએ તેમ છીએ. હણુ વેપાર રોજગારની સ્થિતિ
સુધરી જય તેમ લાગતું નથી; આવા સંભેગોમાં પોતાની નાળું સુડીમાં પોતાના
જીવનનો નીર્વાહ ચલાવનાર આપણું જૈન લાઈઓની તેમજ વિધવાઓની નાની
સરળી સુધી પણ સહીસલામત રોકવાના પ્રશ્નનો જૈનોએ વિચાર કરવા જેવો છે.
કુંકારી લોનો તેમજ એંકમાં રોકાએલ નાણું વ્યાજ ચાર ટકા જેટલું ઉપને છે
અને આટલું વ્યાજ મેળવવાની વણતે પણ સહીએ કરવાની તેમજ તેવીજ જતની
મુશ્કેલીઓને માટે ભાગે આવું નાણું સારા વ્યાજની લાલચે આપણું શીમ-

१४४

શ્રી આત્માનંદ મકારો.

સુખનું સંશોધન.

લેખક—દિલ્લી નંદલાલ વનેચંહ પોપટસાઈ—મોરળીવાગી.

આ જગતમાં દરેક જીવો સુખની આશા રાખે છે; પણ પાંચ કારણની સામની ભજ્યા વિના તાત્ત્વિક સુખ પામી શકતા નથી. કોઈ જીવ ધનથી સુખ માને છે, કોઈ ખુલ્લથી સુખ માને છે, કોઈ રાજ્યથી સુખ માને છે, કોઈ ખીસલોગથી સુખ માને છે, કોઈ આવા-પીવાથી સુખ માને છે. એમ દરેક જીવો પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે તે તે વસ્તુમાં સુખ માને છે, પણ અડું સુખ આત્માના સ્વરૂપનું જાન થવાથી થાય છે. તેને વિરલાજ જાણી શકે છે.

પ્રશ્નઃ—શું ધન થકી સુખ થતું નથી? ધન વિના સુખ કાંઈ પણ હેણાતું નથી. એમ આપ શાથી કહો છો?

ઉત્ત્રઃ—હે ભાવ્ય! હજી તે આત્માનું સ્વરૂપ જાણ્યું નથી ત્યાં સુધી ધનમાં સુખ માને છે. ‘પણ જો ચુદ્ર કૃપાએ આત્માનું સ્વરૂપ જાણવામાં આવે તો તારી ભાંતિ હર થયા વિના રહેશે નહીં’ ધન સૃત્યુ આદ સાથે આવતું નથી. ધન છે તે સુખ હુઃઅનું કારણ છે, પણ તેજ કંઈ સુખ કહેવાય નહીં. સુખ કાંઈ આંખે હેળ્યો શકતું નથી. તાત્ત્વિક સુખનો અરૂપી છે અને તે સુખ આત્મામાં રહેલું છે.

પ્રશ્નઃ—શું ત્યારે ધન થકી હુઃઅ થાય છે? અને જો હુઃઅ થતું હોય તો કેવી રીતે થાય છે તે બતાવશો?

ઉત્તરઃ—હે ભાવ્ય! જુઓ, પ્રથમ ધન મેળવવાની આશાએ જીવ અનેક પ્રકારના હુઃઅ સહન કરે છે. પરહેશ ગમન કરે છે. કોઈ યુલામગીરી કરે છે. કોઈ યાચના કરે છે. તો પણ તે ધન ભાગ્ય વિના મળી શકતું નથી અને જો કદાપિ મળ્યું તો તેને સાચવવાની ચિંતા રહેશે અને સુધે કરી ઉંઘ આવતી નથી. હુસ્મન તોને ત્યાં ધાર્યા લાગે રૌકાયેલ હોય છે, પરતુ ઉપર દર્શાવ્યા સુજલ કરુનસીબ સંજોગે ઉસા થતાં ખરેખર આવી દ્વારાનક સ્થિતિ માટે કોઈને પણ ઐહ થયા વિના રહે નહીં. તેટલાજ માટે ગરીબો તેમજ વિધવાઓને આશીર્વાદ સમાન થઈ પડે તેવી “સહકારી બેંક” કાઠવાના સવાલને ખાસ ચર્ચાવાની તેમજ તેને અંગે કોઈપણ વ્યવહાર ચોજના હાથ ધરવાની આવશ્યકતા ઉપર નૈન કોમના નેતાઓનું ક્ષ્યાન જોંચું છું.

મુખતું સંશોદન.

૧૪૫

લોકો તે ધન લેવા સાર્થ તેને મારી નાંયે છે. હશ રૂપીઆ ભજ્યા તો સો રૂપીઆ મગનાની આશા રાયે છે, એમ ઉત્તરોત્તર આશા વધતી જાય છે, પણ સંતોષ વિના સુખ નથી. એક વખતે એક રાજ કુરતાં કુરતાં કોઈ ગામને વિષે આવ્યો હતો ત્યાં એક ઉંદર પોતાના દરમાંથી સોનામહેરો બહાર લાવતો હતો અને તેના ઉપર બેચી નાચી ખુશી થતો હતો, રાજએ ત સોનામહેરો લઈ લીધી તેથી તે ઉંદર ધનની મમતાથી મરણ પામ્યો. માટે બાધ્ય ધનમાં કંઈ સુખ ભાસતું નથી, ખર્દું સુખ તો આત્મમાં રહેલું છે. મરતી વાગતે ધનની મમતા જો રહે તો ઉંદર સર્વ વિજેરેના અવતાર લેવા પડે છે. માટે અનાદાળ અજ્ઞાત દશામાં રાખનારા હુઃખદાચી ધન થકી કશું સુખ થતું નથી, ઉલદું તે ધન થકી પાપની વૃદ્ધધ થાય છે, અને પાપ કર્મ કરી જીવ ચેરાશી લાખ લુચાયેનિમાં લટકે છે અને ચાર ગતિમાં અનેક પ્રકારના હુઃપ પામે છે. ધનને સાર્થ પ્રથમ અનેક પ્રકારના કુડ-કપટ કરવા પડે છે. અસત્ય વચન બોલવું પડે છે, ચારી કરવી પડે છે. કૌધ, માન, માયા, લોલ રૂપ ચાર કષાય છે તે ધનથકી વૃદ્ધધ પામે છે અને અંતે આર્ત ધ્યાન તથા રૈદ્ર ધ્યાન ધ્યાયું નરક તથા તર્યાચની ગતિમાં જવું પડે છે. કોઈ માણુસ કરોડાધિપતિ હોય પણ જે તે માંદા થાય તો સોનાનાં અને હીરાના ઢગલા ઉપર તેને બેસાડવાથી તત્તું હુઃપ મરતું નથી, તેવા માંદા માણુસને તા ઉલદું મરતી વખતે તે ધનની ચિત્તા થાય છે અને હુઃપ થાય છે. એવા માંદા પડેવા કરોડાધિપતિને સાર્થ સાર્થ અમૃત સરખું લોજન પણ ભાવતું નથી, અને તેના થકી પણ સુખ થતું નથી. ધનની વૃદ્ધધ થકી ધનમદ ઉત્પત્ત થાય છે, અને હું મોટો છું, મારા જેવો ધીજો કોઈ નથી એમ પાપના વિચારો વારંવાર થયા કરે છે ધન થકી વેશ્યા ગમન કરવાની હંચાય થાય છે વગેરે અનેક હુઃપતું સ્થાન બાદ્યધન છે. ધન કદાપિ હોય અને પુત્ર ન હોય તો ધીચારો ધનવાન ચિત્તા-સભુક્રમાં ખુડી મરે છે. કદાપિ છોકરા હોય પણ ધન ન હોય તો પણ હુઃપજ થાય છે. માટે એ અસાર પદાર્થે થકી સુખ થતું નથી. જો ધયું ધન હોય અને પુત્ર જો ખરાખ પાડે તો પણ ધીચારો ધનવાનને તો હુઃપતું હુઃપજ રહે છે. ચક્રવર્તી રાજ હોય યા કરોડાધિપતિ હોય તો પણ આ અજ્ઞાત દશાથી માની લીધેલું બાદ્યધન તની સાથે જતું નથી. આ પ્રત્યક્ષ દેખાતું શરીર પણ તેની સાથે જતુંનથી, ત્યારે ધીજુ ડઇ વસ્તુ જરૂર શકે ? ત્યારે હે સુઝો ? વિચારો કે ધન થકી જે સુખ થાય છે, તે સંધ્યા રાગ સમાન જાણવું નિત્ય સુખ તો આત્માના શુદ્ધો થકી થાય છે. લક્ષ્મી ચંદ્રા છે, વીજળીના ચમકારની પંડે તે નાશવંત છે, તેને પંડિત પુરુષો ધન માનતાં નથી, પણ ખર્દું ધન તો આત્મમાં રહેલું છે; તેની જો હંચાય તા બાદ્યધનનોંઠ્યાગ કરે, તેના ઉપરથી મમતા ઉતારે તો આત્માતું ધન પામવાને ચોગ્ય થશો એ આત્મમાં રહેલું ધન કદાપિ કાળે નાશ પામતું નથી અને અદ્ભુત સુખ તેથી થાય છે. આત્માતું સુખ અનંત છે માટે સુખની અભિલાષા રાખનારા સુઝોએ આત્માતું ખર્દું રવરૂપ જાણું તે થકી અનંત સુખના લોક્ષતા થવું અને બાદ્યધનનોંઠ્યાગ કરી આત્માના અનંત સુખતું સ્વરૂપ જાણવું જોઈએ.

१४६

श्री आत्मानंद प्रकाश.

आगामी श्री जैन केन्टइरनेस भण्टां ते भाटे कंधुक.

आवता देखुआरी युज्वलाती आध मासमां आपण्ही डो-इरनसलुं १३ सुं अधिवेशन जुनेर (दक्षिणामां) थेच अने ते नियमित निष्ठ थवातुं, तेमज तेनो उद्घास आपण्हामां मंड पडी ज्वातुं करण्य आपण्हामां अंदर अंदरना कुसंप-ठर्पो छे, ते साथे आरंभेशुरातुं जिरद आपण्हामां पडी गयेलुं छे ते छे. आवा समेतनथी डेटला लालो थाय छे अथवा आपण्ही डो-इरनसथी डेटला लाल थया छे, ते पछु डेटलाक खुद्धिशाळा बंधुओ समल शडे छे. आ समेतन प्रसंगे अनेक सूचनाओ, विचारो थेच. अत्यारे तो आपण्ही डोमनी प्रगति भाटे नीचेनी आवता उपर आ अधिवेशनमां ध्यान भेंयवा नम्र सूचना छे.

१ आवता क्लेश हर करी शांति समाधानी स्थापवा, तेमज साधु मुनिराजतुं समाजमां क्यां स्थान छे ? ते नक्की करी तेग्याशी धर्म भाटे-समाज भाटे शासन भाटे डेवी रीते प्रगति करी शडे तेवुं कंधुक निष्ठित करवातुं.

२ जैन केमनी आर्थिक रिथ्ति द्विसातुटिवस वेपारना अवगा प्रसंगेथी धरती जती होताथी, तेन अचानी देवा, इतेमज उद्योग झुनरनी वाप्तेना दाखल करी विशेष प्रगति करे तेवा भार्ग थवा साथे एक सहकारी ऐकनी ज़रीयात भाटे विचार करवा.

३ ज्यारे अन्य डोम डेणनण्हीमां आगण वध्ये ज्य छे तेवा संज्ञेगमां जैन डोमना आणक, आणकीओ दरेक दरेक प्रकारनी डेणवण्ही विशेष लध शडे अने तेने सर्व देशीय जनावी साथे धार्मिक डेणवण्ही सुअवस्थित ले तेवी स्कुले, विद्यालये, डालेने अने तेना साधनेना जैन डोम येताथी „जन्म आपे अने तेने लाल ले.

४ जैनोतुं गारव-सनातनपृष्ठ जगती राखवा, तेतुं साहित्य, धतिहास, शिलालेखो, प्रश्न-स्थितीओ, ताम्रपत्रो वगेरे जुनी शोधेण वगेरे संबंधी योग्य गोडवण्हु करवा अने भेटा शहेदो के तीर्थमां तेना संबद्धस्थान भेलवा तेमज.

५ पूर्वाचार्यांचे आपेक अपूर्व लक्ष्मीझी गान वारसो हाल डेटला प्रभाण्य के संभ्यामां छे, ते ते स्थलाना भंडारोमां आवेक अंथो-प्रतोनी तपास करी, लीरटो तैयार करावी, लुच्च थेल होय तेने लभाववा वगेरेथी उद्धार करी विशेष ज्ञानभंडारा जैन वस्ती विशेष होय ते शहेदमां करवा संबंधी.

६ जैन समाजनी व्यवहारिक, शारीरिक उन्नति भाटे हाल सांसारिक सुधारा डेटला आवश्यक छे तेने निर्णय्युक्ती ते रस्ते जैन समाजने होरवा—

७ सात क्षेत्रतुं पोषण्हु करनारेतुआवक आविका क्षेत्र छे तेनो उद्य, उद्धार अने ते साते क्षेत्रेतुं पोषण्हु करे तेवा उन्नत जनाववा, तेमज ज्यां प्राचीन जिनालयोनी मराभत, जिल्हाद्वार रक्षण्हु वगेरे करवानी ज़रूर होय त्यां ते क्षेत्रने पुष्टी करवा अने—

८ हिंदना आपण्हा सर्व तीर्थीनी व्यवस्था, रक्षण्हु संभाल वगेरे भाटे एक आभा हिंदनी तीर्थरक्षक कमीटी निभवी, तेने अमुक सत्ता सोंपवी, नेथी तीर्थीना थता अनेक क्लेशा वर्खते तीर्थीना हुक्कुं रक्षण्हु करी शडे तेवी गोडवण्हु करवा.

जैन कोन्फरेन्स संघर्षे सुचना।

१४७

६ अत्यार युगमां भनुध्ये पोतातुं, डुडुअतुं, धर्मतुं, महिरो वज्रेनुं रक्षणु पोते करवुं जेछये, तेवो अनेक वनता प्रसंगोथी जथुयेक होवाथी, तेमज आकभणु थती वधते पोते सामे उलो करी रक्षणु करी शडे तेवी शारीरिक स्थिति उत्पन्न करवा, अग-शक्ति भेगववा, दरेक स्थगे व्यायामशाणा स्थापी, तेमां दरेक लैन आणक आणकीओ तालीम लष्ट तैयार थाय तेवा प्रभय्ये करवा.

१० जैनती वस्तीवाणा थहेरे या गामेमां वर ॥ जैनोनी, महिरोनी, लंडरो वज्रेनी डीरेकरी- एक विशाण नोंध आस तैयार करवानी तेमज वधती जती ऐकारी दूर करवाना उपयोगेजवा.

अेवा अेवा अनेक प्रश्नो जैन समाजनी उन्नति थवा माटे उला छे, परंतु अधुं एक साथे न करी शक्येन थध शडे, छतां आ अधामांथी भवत्वना कर्या हाथ धरवा अने भीज भाटे सुचना करी मार्ग वताववो, अने आवा संभेळनो छवे पछी दरवर्षे भरी समाजने जेम अने तेम वेलासर तैयार करवातुं काम आपणी आ कोन्फरेन्सतुं छे. यर्यासिपद रवालने खाणुओ मुक्ती वर्तमानकाले जैनसमाजने तात्कालिक क्या कर्योनी जरूर छे ? तेना उपर आपणी कोन्फरेन्से ध्यान आपी कार्य हाथ धरी मार्गदर्शक थवातुं छे. कार्यवाहकाए, धीरज्ञाथी, अंतर्थी, सेवा-आर्थ, कीर्तीनी वगर धृत्याए, वगर कंटाल्ये कार्य हाथमां लष्ट समाजने उन्नतिने मार्ग मुक्त-वानी आवश्यकता छे. जैनसमाजना अन्य अंधुओ तेने अंतःरक्षण पूर्वक झीली लेवा जरूर छे, जेथी कार्यवाहकारो उत्साह वधे, काम प्रगतिना मार्ग चाली जाय अने रस्ताओ सरक थाय, ते माटे छवे विशेष नहिं सुचवतां आपणी आ कोन्फरेन्स विज्ञवती थाय अने समाजनी आवि उन्नति माटे तेने अग भजे तेवी अत्यारे परमात्मानी प्रार्थना करीये छीये.

गांधी वलबद्धास निष्पुणवनदास—भावनगर.

—→ऋ★ऋ←—

श्री जैन वेतांभर कोन्फरेन्सतुं १३ मुं अधिवेशन श्री जुन्नेर (दक्षीणमां) भरातातुं नकी थतां त्यांनी स्वागत कभीनी आमंत्रणुने भान आपी मुंध्य आते शेठ रवज्ञामां सोजपाय रावसाहेये प्रभुपद स्वीकारवा इया करी छे. स्वागत कभीनी प्रभु शेठ युनीलाल स्वदृपद्यांह निमाया छे.

ज्यांती—भागशर वह ६ ना रोज प्रातःस्मरणीय श्रीभान् मूर्णाचंद्र भद्राराजनी स्वर्गवास तीथी होवाथी तेऽमाशीनी पाहुकानी प्रतिष्ठित करी दादासाहेना जिनालयमां देवीमां पधरावेल छे. त्यां आ भद्रापुरुषनी अक्ति निभिते तेऽमाशीना सुशिष्यना उपदेशनउ आ सभाने मणेल एक रकम अने आकी अमुक गृहस्थै. दरवर्षे अमुक रकम आपता होवाथी तेथी श्रीजैन आत्मानंह सभा (अभारा) तरक्षी दादासाहेना जिनालयमां अक्ता गुरुभीनी अक्ति निभिते पूर्व भुष्याववामां आवी हती तथा आंगी रथवामां आवी हती. अपोरना स्वाभीवात्सव्य ते (सहेतुं) पथु करवामां आन्युं हतुं. आ गुरुराजनी अक्ति निभिते थयेतुं इंड युन्डुं छे, अना लक्तोये तेमां इगो आपी दरवर्षे थती गुरुअक्तिनो हानो लेवा जरूर छे.

૧૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી લૈન શ્રે. ડાન્ફરસ તેરમું અધિવેશન જુનનેર. આવિવેશન તા. ૮-૬-૧૦ ફેલ્લું
આરી ૧૯૩૦ શનિ. રવિ. સોમવારે થવા નિર્ણય.

શ્રી લૈન શ્રે. ડાન્ફરસ અત્યાર સુધીમાં સમાજમાં અનેક પ્રકારની જગ્યાતી કરી નવીન જીવન રેસાંદેલ કરેલ છે. એ સ્થાનું તેરમું અધિવેશન જુનનેરમાં ભરવા આમંત્રણું સ્વીકારવામાં આવેલ છે. શ્રી ડાન્ફરસ દેવીને ઉજ્ઞતિ અને વિકાસ સાથે ડેમનો ખાસ સંખ્યા હોવાથી તેને સુદૃઢ કરવા ખાસ આવશ્યકતા છે. તે માટે જુનનેરમાં તેરમું અધિવેશન તા. ૮-૬-૧૦ ફેલ્લું આરી ૧૯૩૦ મિતિ મહા શુદ્ધ ૧૦-૧૧-૧૨ શનિ, રવિ અને સોમવાર રોજ ભરવા નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. તે પ્રસંગે લૈન ડેમના સુપ્રસિદ્ધ આગેવાન રાત સાહેબ શેડ રવળું સોન્પાલ પ્રમુખ સ્થાને ભીરાજશે, તેઓએ પ્રમુખપદ સ્વીકારેલ હોવાની અપર જ્યારથી લોકાં ફેલાઈ છે ત્યારથી સમાજમાં અન્યાન્ય ઉત્સાહ ફેલાયો છે, અને ડાન્ફરસના કાર્યમાં લોકા સ્વયંપ્રેરણાથી આગ લઈ રહ્યા છે. જોજન, મંડપના કાર્યમાં વૃદ્ધ, અનુભવી અને યુવાનના ઉત્સાહને પણ પાછો હટાવનારા શેડ રાન્જરામ લાઈ ભીયાચંદ કરાડવાળા મળી ગયા છે. ને તે કાર્ય પૂર્ણ યશસ્વી થયાની જગ્યે ખાતી થઈ ચુકી છે.

ડાન્ફરસની મેઠકનો મંડપ આંધીનાનું શુદ્ધ સુહર્ત્ત કરી હોવામાં આવેલ છે. રહેઠો સમારંબ કરી શ્રી સંધીના હર્યનાદ વચ્ચે સ્તંભરોપણું થએલ છે. સૌભાગ્યવતી ઊંઘોએ મંગલ ગીતો ગાઈ આગામી અધીવેશનના કાર્યમાં શુદ્ધ આવનાઓ પ્રેરી છે.

કેટલાએક આગોમાં પ્રયાર કાર્ય કરવા ડાયુટેશનો જવાના છે. કેટલાક બધુંઓએ જેરસમજુલ્લી ફેલાવવાના પ્રયત્નો આદર્યો હતા પણ સત્ય વરતુસ્થીતિનો પવન ફૂંકતા, જેરસમજુલ્લીએ હૂર થવા પામી છે. મહારાષ્ટ્રમાં હાલમાં વેર વેર ડાન્ફરસનો વિષય અર્થાંધ રહ્યો છે.

પ્રમુખ સાહેબ ધાર્મિક ભાવનાવાળા, શ્રીમંત, શાંત પ્રકૃતિના અને કંદ્ધી ડેમના આગેવાન હોયાથી ડાન્ફરસના અધિવેશનની સફળતા માટે એ મતો રહેતા નથી. સર્વ કાર્ય યશસ્વી થશે એવી લોકાને સંપૂર્ણ આશા છે.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૨ પદ્ધત્યસંબંધ—(શ્રી નેમિયંકર સૈક્ષાનિતક ઇત). મૂળ તથા ભાષાંતર સહિત—
આ અંથમાં ૮૮ ગાથા ભૂગમાં આપેલ છે, જેનો ભાવાર્થ પાર્શ્વચંદ્રગંધીય પંડિત શ્રી રામયંક
સુનિએ કરેલ છે અને તેના ઉપરથી શુદ્ધ ભાષાંતર કરાની સાથે આ અંથમાં આપેલ છે. બાળમે,
તથા ભાષાંતર સરલ છે, આ લધુ અંથ છતાં સદ્ગ્રિતમાં છ દ્વયનું સ્વરૂપ વ્યવહાર અને નિઃનયની દર્શિએ સરક રહ્યે આપવામાં આવેલ છે એ ખાસ મનન કરવા જેવું છે. આવા દવજાના
થોગના અથે હજુ કેટલાએ લૈન લંડારોમાં પડેલા હશે. આ અંથ સુનિશ્ચી કનકયંદળની પ્રે-

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૪૭

થી શ્રીજૈન હિસંગ સરસ્વતી સલા અમદાવાદ તરફથી પ્રકટ થયેલ લેટ અપાય છે. સંસ્થાનો આ પ્રયત્ન પ્રશ્નાસાપાત્ર છે ડેકાણું પ્રસિદ્ધ કર્તાને ત્યાં માંડળીનીપોળ — અમદાવાદ.

૨ આધ્યાત્મિક વિદ્યાસક્રમ ગુણસ્થાન લેખક—૫. શ્રી સુખલાલભાઈ સંઘળના શુષ્ણુસ્થાન સંખ્યાંથી નિયંધો જેમાં છેલ્લા એ નિયંધો હિંદીમાં લખાયેલા તેનો ગુજરાતી અનુવાદ સાથે આ અંથમાં આપનામાં આવેલ છે. આ નિયંધો મુખ્ય પણે જૈન અભ્યાસીઓને ઉદ્દેશીને લખાયેલ છે, તેટલું જ નહિ પરન્તુ અભ્યાસીઓને શીખતા સરલતા થાય અને આવું વાયન અને વિચારણા વધે તેથી દિલ્હિનું રખી બાયનામાં આવેલ છે. ત્રીજા નિયંધમાં ટિપ્પણી ધણું છે તે અભ્યાસીઓની સરલતા ખાતર મુક્તામાં આવેલ જણ્ણાય છે. આ અંથના જૈન અને જૈનેતર વાંચોડા અંદર એક ખીજાતી ભાષા સમજલે અને પરિબાધાના જોદના કારણે ન અટવાય તે આરિકાથી લેખક મહાશરો ખાસ લક્ષ રાખેલ છે. વળા ભારતવર્ષના દર્શનોના પ્રસ્તુત વિષય પરતોના વિચારો તુલનાત્મક દૃષ્ટિ ભાગ્યિતમાં લેખક બંધુએ મુક્તા હોવાથી ભારતના પ્રાચીન દર્શનોના અભ્યાસીઓ માટે આ લધુ અંથ થોડે ધર્ણે અંશે ભોગીયાદ્યપ થધ પડે તેવા છે. જૈન વિદ્યાર્થીઓના કર્મઅંથના અભ્યાસોને ગુણસ્થાન સર્વાપ કર્મઅંથના અભ્યાસમાં જણ્ણાનું પડે છે તેઓને તેમજ અન્ય આધ્યાત્મિક વિદ્યાસક્રમ શું છે તે જણ્ણવાના જુદાસુઓ માટે આ યુક અભ્યાસ કર્મમાં દાખલ કરવા કે ગણ્ણાના કરવા જેવી છે. સર્વેને પઠન પાઇન કરવા સૂચના કરીયે છીએ. પ્રકાશક એસ-જે શાહ માદાપુર અમદાવાદ કિંમત છ આના.

૩ વિચાર સંસ્કૃતિ — જુદા જુદા અગીયાર દેખો જે પેપરમાં પ્રગટ થયેલ તે જેના લેખક—ન્યાયવિશારદ—ન્યાયતીર્થ શ્રી ન્યાયવિજ્યજી મહારાજ છે તેનો આ યુકમાં સંગ્રહ છે, જે જૈન યુક સંધ ધરીયાળી ચેણ વડેદારા તરફથી વિના મૂલ્યે લેટ આપવા પ્રગટ થયેલ છે.

વર્તમાન કાળે શું જરૂર છે, જૈન સમાજની પ્રગતિ માટે ડેવી વિશાળતાની જરૂર છે ? તેની પ્રગતિ શી રીતે થાય ? તેની ધગશ લેખક મહાત્મા જે તેમ તેમના વિદ્તાપૂર્ણ લેખથી જેવાય છે. મહારાજશી વિચારક, અભ્યાસી, અને નિદ્રાન હોવાથી તેમની દૃતિમાં અધ્યક્ષ કરવા જેવું, જણ્ણવા જેવું અને નવીન મળી રહે તે સ્વાભાવિક છે. યુવકોનું કર્તવ્ય અત્યારે શું છે ? તેનો પ્રકાશ આ અંથ પાડવામાં આવેલ છે. એકંદર આયો અંથ મનન કરવા જેવો છે. મળવાનું સ્થળ પ્રકટ કર્તાને ત્યાંથી.

૪ નિત્ય સમરણ—સ્તોત્ર સંખ્યા—પ્રકાશક મેસર્સ એ. એમ. એ-ન્ડ કંપની—પાલીતાણા.

આ લધુ પુસ્તકમાં ૧૩ સ્તોત્રો, અષ્ટક, શત્રુંજ્ય કલ્પ, એ પયના, એ સ્તવનો, સંસ્કૃત ચોવીસી, અને અનુપૂર્વી મળી ૨૧ ઉપયોગી વરતુંએ દાખલ કરી છે. ગુજરાતી ભાષામાં મોટા ટાઈપમાં સારા કાગળ ઉપર અને સુરોલિટ બાધીંગથી શુદ્ધ રીતે છપાયેલ છે. પ્રકાશક સંસ્કૃત, (ના અભ્યાસી હોવાથી શુદ્ધ ઉપર ખાસ ધ્યાન આપવામાં આવેલ છે. તેની કિંમત છ તે સે અંથના પ્રમાણમાં યોગ્ય છે. અભ્યાસી માટે આ યુક ખરીદવા જેવી છે. મળ થળ પાલીતાણા પ્રકાશકને ત્યાંથી.

१५७

શ્રી અત્માનંદ મકારા.

ખેદજનક મરણ નોંધ.

શાહુ હરળવનદાસ કરસનદાસનો સ્વર્ગવાસ.—બંધુ હરળવનદાસ સુમારે પંચાવન વર્ષની ઉમરે લાંબા હિતસ ભીમારી બોગવી ભાગશર વહી ८ ના રોજ પંચતવ પામ્યા છે. આધુ હરળવનદાસ સ્વભાવે સરક્ષ, અને બોળા હૃદયના હતા. તેઓ આનદાન કુડુંઘના નાયારા હતા અને તેમનું વ્યાપારી જીવન ધર્મ શ્રક્ષાળું હતું. આ સભા ઉપર તેમનું આખું કુડુંઘ પ્રેમ ધરાવતું આવેલ હોઢ તેઓ આ સભાના સભાસદ થયેલા હતા. તેઓના સ્વર્ગવાસથી એક માયાળું સભાસદની જોટ પડી છે. તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાન્તિ પ્રાપ્તિ થાઓ. તેમ ધૂચછીએ છીએ.

વારૈયા વનમાળીદાસ રાયચંદ્રનો સ્વર્ગવાસ.—મહુવા નિવારી અને વ્યાપાર નિ-
મિતે લાંબા વખતથી સુંબદ્ધ રહેતા બંધુ વનમાળીદાસ સુમારે ત્રીશ વર્ષની ઉમરે થોડા હિતસની માંદગી બોગવી ભાગશર શુદ્ધ ૧૩ ના રોજ યુવાન વચે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. આધુ વનમાળીદાસ ડેળવણું પામેલા, સાહસિક અને વ્યાપારમાં કુશળ હતા. તેઓનું મનોઆગ વિશેષ હતું. ધર્મશ્ર-
ક્ષાળું હોવા સાથે ભિલનસાર હતા. આ સભાની કાર્યવાલી પ્રત્યે પ્રેમ હોવાથી ધણ્ણા વખતથી સભા-
સદ થયા હતા. તેઓ પંચતવ પામવાથી એક ડેળવાયેલ સભાસદની જોટ પડી છે. તેમના પવિત્ર
આત્માને અનંત શાન્તિ પ્રાપ્ત થાઓ. તેમ ધૂચછીએ છીએ.

**શાહુત હંસરાજભાઈ તથા પંડિત હીરાલાલ હંસરાજભાઈનું ખેદજનક અન-
સાન.**—વયોરુદ્ધ અને જેમણે પોતાના જીવનમાં ધાર્મિક અફ્યાસ કર્યો અને કરાવ્યાનો વ્યાપાર (આખે અપંગ હોવા છતાં) ધણે લાગે આપી જીંદગી કરી મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કરી સ્વર્ગ
વાસ પામ્યાને થોડા હિવસો થયા છે, તેઠામાં પંડિત પુત્ર હીરાલાલ ભાગશર વહી ૩ ના રોજ
એકાએક હૃદય બંધ પડી જવાથી પિતાની પાછળ પ્રયાણું કરી ગયા (પંચતવ પામ્યા) છે. જે
માટે અર્થાત ખેદ થાય તે સ્વાક્ષરિક છે. પિતા નેમ શિક્ષક તરીકે સંપૂર્ણ હતા તેમ પુત્ર પંડિત
પણ તે પ્રશંસાપાત્ર હતા. જૈન વર્ગમાં અંને મહાશયોની જોટ પડી છે. તેમના પુત્ર ભાઈ વિઠલજી
વગેરેને હિલસો દેવા સાથે પિતાને પગલે ચાલી જૈન સાહિત્યનો વિશેષ ઉદ્ઘાર કરે તેમ તેમના
અંને બંધુઓના આત્માને શાન્તિ ધૂચછીએ છીએ.

આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.

૧૫૨

|| આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ. ||

આ સભાએ છેદ્વા તણુ વર્ષોમાં શું પ્રગતિ કરી તેની ટુકુનેંથી આ નીચે
આપીયે છીએ કેજે હકીકત સંવત ૧૯૮૫ ના આશો વહી ડૉ સુધીની છે.

દરવર્ષે સભાની કાર્યવાહીનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન આ રીતે આપવાથી આ સભાના દરેક સભાસદોની જણું ચન્દ્રા સાથે, પછીના વર્ષ માટે સભાની વિશેષ પ્રગતિ માટે કાંઈ સલાહ, સુચના કે વિચાર તેઓશી જણ્યાની શકે, તેવા હેતુથી જ આ રીતે દરવર્ષે એક વખત ટુકુઅણુમાં આ માસિકમાં આપવું અને વિસ્તાર પૂર્વક તો ધારા પ્રમાણે સભાના છાંતા રીપોર્ટમાં આપવું એમ ધારી આ નીચે સંક્ષિપ્ત નેંધ આપવામાં આવે છે. (સેક્રેટરીએ)

કુલ સભાસદો—

૧) આ સભાના ચાર વર્ગમાં થઈ (૪) પેટ્રન સાહેબો, (૧૦૫) પહેલા વર્ગના લાધ્ય મેમ્બરો, (૧૬૧) બીજા વર્ગના લાધ્ય મેમ્બરો, (૧૩) ત્રીજા વર્ગના લાધ્ય મેમ્બરો પદ) પહેલા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો અને (૧૩) બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો મળી (૩૮૫) કુલ સભાસદો હતાં. છેદ્વાનું વર્ષોમાં કેટલાકનોં વધારો, કેટલાક સ્વર્ગવાસ પાસ્યા, કેટલાક કર્મી થયા જેથી ગઠસાલની આખર સુધી (૪૦૫) છે. જેમાં તણુ પેટ્રન સાહેબો, (૧૧૦) પહેલા વર્ગના લાધ્ય મેમ્બરો, (૨૧૮) બીજા વર્ગના લાધ્ય મેમ્બરો, (૧૨) ત્રીજા વર્ગના લાધ્ય : મેમ્બરો, (૫૩) પહેલાં વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો, અને (૬ બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો, બાવનગર અને બહાર ગામના મળીને છે. નવા સભાસદો થાય તેના નામો આત્માનંદ પ્રકાશમાં તરતજ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે-આવે છે. આ સભામાં જે જે લાધ્ય મેમ્બરોની જે જે ઈ (લવાજમ) છે તેજ લાધ્યને તેજ વર્ગમાં દાખલ કરવામાં આવે છે. અને લાધ્ય મેમ્બરોને ભેટના પુષ્કળ સારા સારા અંથોનો લાલ અત્યારસુધી કાંઈપણ બદલો લીધા સિનાય ધારા પ્રમાણે અપાયો છે-અપાય છે તે તો અમારા માનવતા સભાસદોને સુવિદ્ધ છે. ત્રીજા વર્ગના લાધ્ય મેમ્બર અને બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરોનો વર્ગ કેટલાક વખતથી કર્મી થયેલ છે.

લાધ્યાંત્રી-ક્રી વાંચનાલય:-

આ વાંચનાલયમાં સાત વર્ગો છે. આઠ હજર વાંચનની ધાર્મિક, નૈતિક, નોવેલ, સંસ્કૃત, ધર્મજી અને ધાર્મિક આગમો મળી અંથો છે. લાખેલી પ્રતોનો બંડાર જે (૧૩૦૦) ની સંખ્યા, માં છે તે જુદો છે. તથા (૫૬) ન્યુસેપરો ડેચલી, વીકલી, માસિક વગેરે વગેરે સારા સારા આવે છે. નૈન અને નૈનેતર લાધ્યાં સારા પ્રનાશુમાં લાલ લે છે. કંકાવારી પ્રમાણે હાલમાં વાંચકોની સુગ-

૧૫૨

આતમાનંદ પ્રકાશ.

મતા ખાતર તમામ શુક્રાનું લીસ્ટ છપાવેલ છે. લાધુબેરીની સુધીવરસ્થા માટે, મીસ ફોંજે, સુધીજ સાહેય, અને શ્રી ગાયકવાડ સરકારના સેન્ટ્રલ લાધુબેરીના ક્યુરેટીવ સાહેય મોનીલાધ સાહેય આમીન વગેરે એ ઉચા અભિપ્રાય આપેલ છે, આ શહેરમાં તેવી લાધુબેરી ભીજ નથી.

સં. ૧૬૮૨ ના આસો વદ ૩૦ સુધીમાં સાત વર્ગીમાં કુલ પુસ્તકો ૬૩૬૪) રૂ. ૧૦૩૫૨-૧૩-૬ ના હતાં, જેમાં ગધ સાલની આખર સુધીમાં રૂ. ૧૬૭૦-૭-૬ ના પુસ્તકો (૪૬) નો વધારો થતાં કુલ પુસ્તકો ૭૨૪૩) રૂ. ૧૨૦૨૩-૫-૩ ના થયાં છે.

જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું-સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું—

ચાર પ્રકારે સાહિત્ય વૃદ્ધિ સભા કરે છે. ૧ એક સંસ્કૃત-માગધી અંથો, ભીજુઃ ગુજરાતી ભાષાના અંથો, સાથે શ્રી ધાર્તિહિન્જળ ઐતિહાસિક અંથમાળા, ત શ્રી સીરીજ ખાતું, અને સાધુ સાધી મહારાજ તથા ગાનભંડારોના ખાસ ઉપયોગ માટેનું.

સભા તરફથી પ્રકટ થતા અંથો સંસ્કૃત-માગધી હાલ અઠથી કિંમતે, ગુજરાતી અંથો સુદૃઢ કિંમતે, સીરીજના અંથો ધારા પ્રમાણે રી કિંમતે મંગાવનારને અપાય છે. સંસ્કૃતના ખ્યો લાધુ મેમ્બરો અને પેર્સન શહેરોએ મંગાવે તેને અને ગુજરાતી ભાષાના તથા સીરીજના અંથો બધા લાધુ મેમ્બરોને (વાર્ષિક મેમ્બરોને પોણી કિંમતે) બેટ આપવામાં આવે છે, અત્યાર સુધીમાં શુમારે દોઢોસો અંથો લાધુ મેમ્બરોને બેટ અપાય છે.

ઉપર બતાવેલા ચારે પ્રકારના અંથો મળી અત્યાર સુધીમાં રૂ. ૧૧૦૦૦) અગ્યાર હજના અંથો, સાધુ સાધી મહારાજ તેમજ અન્ય સંસ્થાઓ જ્ઞાનભંડારો વગેરેને બેટ અપાયેવા છે. લાધુ મેમ્બરોને અત્યાર સુધી અપાણું તે રકમ જુદી છે. અમારા ધારવા પ્રમાણે ડિન્દુસ્તાની ડોઘપણું સંસ્થાઓ આટલો મોટો પ્રચાર અને લેટનું કાર્ય કોઈઓ કરેલ નથી તે ચરાનું કારણું ગુરુરૂપા છે.

સં. ૧૬૮૨ની આખર સાલ સુધી સંસ્કૃત-માગધી ૭૮, ગુજરાતી ૫૬ તથા ધતિહાસિક ૭) મળી કુલ ૧૪૧) અંથો પ્રકટ થયા હતા. ગર્ભ સાલની આખર સુધી સંસ્કૃત ૧) ઐન્દ્રાતુંત્ર તથા ગુજરાતી કુમારપાળ પ્રતિયોગિ, નરરતન ભામાશાહ તથા લાધુબેરીનું લીસ્ટ શ્રી સીરીજ તરીક શ્રી વિભલનાથ ચરિત્ર તથા શ્રી અંદ્રમલચરિત્ર મળી વધારો થતાં કુલ અંથો ૧૪૭) આ સભા તરફથી પ્રકટ થએ ગયા છે. આ કાર્ય સતત ચાલ્યા કરે છે. સીરીજનું કાર્ય સભાએ હાથ ધરતાં રૂ. એક હજાર આપનાર અંધુના નામથી ઉત્તોતાર અંથો પ્રકટ થતાં હોવાથી તે રીતેની રૂક્મો સભાને મળતી હોવાથી અનેક ઉત્તમોત્તમ અંથો પ્રસિદ્ધ થતાં હોવાથી અનેક અહસ્યો તરફથી તે લાલ સભાને મળે છે. અને સાહિત્ય વૃદ્ધિ થાય છે. અને થોડા વખતમાં સરસ્તું જૈન સાહિત્ય અને અહોળો પ્રચાર અહ્ય કિંમતે સભા કરી શકશે તે નિઃસંદેશ વાત છે.

वर्तमान समाचारः

१५३

કेळवण्णीने उत्तेजन—दरेक वर्षे (३. १५०) स्कैवरशीप तरीके (३. १२५) श्री उज्जम-
भाई क्लैन कन्याशाला ने महाना मणी शुभारे वृच्छुसेंड इपीया अपाम छे, विशेष कांध करवा,
सबानी शुब आकंक्षा छे.

आत्मानं ह प्रकाश—आने सतावीश वर्षथी प्रकट करवामा आवे छे. उत्तम लेखा,
पुरतेकानी समालोचना, वर्तमान समाचारो अने केठपल्य भासिक दरेक वर्षते के अत्यार सुधी
नथी आपी शक्ति तेवा सारा सारा अनेकनिधि साहित्य, उत्तम भोटा अंगा वधारे खर्च करी
भासिकनी आवक के कमाण्णीनी दरकार नहि राखी आहडोने हर वर्षे पंचांग साथे लेट आप-
वामां आवे छे, केथी आत्मानं ह प्रकाशना आहडोनी पण दिवासानुद्विस वृद्धि थती जाय छे.

समारक इंडा—आ सबा हस्तक श्रीयुत मूण्यां ह नयुभाई केळवण्णी उत्तेजन समारक इंड
तथा श्रीयुत ऐरीलास धरमयां ह स्वाभीवात्सत्य अने निराशीत इंड याले छे. नेमा तेना उद्देश
प्रभाव्यु ते ते जातामां सहाया अपाम छे.

श्री उज्जमभ्याई कन्याशाला—नो वहीवट आ सबाने तेनी कमीती तरक्षी सुप्रत
थयेक हेवाथी तेनो वहीवट भद्र आपवा साथे करे छे.

जयंतीज्ञा—प्रातःस्मरण्य युद्धराज श्री विजयानंदसरीखरनी जेह शुद्ध ८ ना रोज
श्री सिद्धाच्छाल्ल उपर जध पूज्यपाद युद्धवर्षे श्री मूण्यां ह महाराजनी मागधर वटी ६ शांत
भूर्ति श्री विजयकमलसुरिज्जनी आशें शुद्ध १० ना रोज देव, युद्ध अडित, पूज, स्वाभीवात्सत्य
वज्रेत्थी हर वर्षे उज्ज्वाय छे.

सबानी वर्षगांठ—ज्योतिश्च वर्षथी सबाना महानामां देव युद्ध अडित पूज अष्टाववा,
स्वाभीवात्सत्य करवा साथे उज्ज्वामां आवे छे.

आनंदमेलाप—दर ऐसते वर्षे ग्रानपूजन साथे दीपार्टी सबासदोने आपवामां आवे छे.

शानदक्षित—दर वर्षे ग्रान पंचमीते द्विस ग्रान पधरावी अडित करवामां आवे छे.

सबानुं वहीवटी खातुं.

सबा निलाव इंड खातुं.

४

१०००) बाडी देवा सं. १६८२ आभर

१५८१) एक पेट्रन तथा लाई भेम्भरो स्वर्ग-

वास पामतां धारा प्रभाष्ये लवाज्जम १०३३। बाडी देवा गाई साल आभर सुधी

७मे क्युं

११०) व्याज वृच्छु वर्षतुं

२६८८)

५

१६५४॥ सं. १६८३-८४ खर्चमां खुटो

६६७) ६६०॥ उवालो ६६७)

८६०॥

२६८९)

१५४

શ્રી આત્માળંદ્ર પ્રકાશ.

સભાસંહોની હી ખાતું.

૭

૮

૫૦) બાકી દેવા સં. ૧૬૮૨ ની આખર ૧૦૮૪॥= મેમ્યરોને માસિક તથા બેટની સાલ શુકના ખર્ચના

૩૨૭૨॥ લાધુક મેમ્યરની દીના વ્યાપના
૧૦૩૫॥ ૧૧૫૩॥ ૧૦૮૩)

૩૫૫૦- ૩૭૪॥= ૩૫૪॥

૫૮૨) વાખિંક મેમ્યરોની દીના
૧૬૬૬॥ ૧૬૭૩॥ ૧૮૪૪

૨૭૩॥= લાધુક મેમ્યર થતાં હી મજરે આપી
તથા ઉધરાણી ન પતવાથી માંડી
વાખિંક

૨૦૦) સાધારણ ખાતેથી હવાલો સં. ૧૬૮૪

૮૬ ૫૦= ૧૩૭)-

૨૨૮॥ કુસારપાળ પ્રતિઓધની મેમ્યરો પા-
સેથી રા. ૧) ઉપરાંતની વધુ કિંમતના

૫૮) ૧૧૫)= ૮૭૩॥

૪૩૩૩

૧૭૬૮।- બેટના પુસ્તકોનો ખર્ચ
૬૬૩॥= ૧૧૦૬॥= ૨૫)

૧૨૮॥= બાકી દેવા ગઢ સાલ આખર સુધી

૪૩૩૩

પેટ્રન તથા લાધુક મેમ્યર હી ખાતું.

૭

૮

૨૦૦૧) પેટ્રન દીના બાકી દેવા

૫૦૦) અવેરી સૌભાગ્યંદ્ર નગીનદાસનો સં.
૧૬૮૩ સ્વર્ગવાસ થતાં નિભાવણં
ખાતે લઈ ગયા.

૨૦૦૧)

૧૫૦૧) બાકી દેવા ગઢ સાલ આપ્યા.

૨૦૦૧)

પહેલા વર્ગના લાધુક મેમ્યર.

૭

૮

૧૦૫૦૧) બાકી દેવા હતા

૫૦૨) પાંચ સભાસંહોનો સ્વર્ગવાસ થતાં નિ-
ભાવ કર્યાં લઈ ગયા

૧૦૦૧) સં. ૧૬૮૩-૧૬૮૪

૧૧૦૦૦) બાકી દેવા

૫૦૦) ૫૦૧)

૧૧૫૦૨)૧૧૫૦૨)

वर्तमान समाचार.

१५४

गीता वर्गिना लाइक मेम्बर.

७

- ६५०१) बाकी हेवा हता
 ९६५४) सं. १६८३-१६८४-१६८५
 १००२) ६५१) ३०१)
११४५५)

८

- ५५४) सलासहो स्वर्गस्थ थया तेना निबाव
 ६३ आते लध गया। १५३) २५०)
 १५१)
१०६०१) बाकी हेवा
११४५५)

गीता वर्गिना लाइक मेम्बर.

९

- ८२५) बाकी हेवा
८२५

१०

- २५) ऐक मेम्बरनो स्वर्गवास थतां निबाव
 ६३ आते लध गया।
 ४००) बाकी हेवा
३२५)

श्री ज्ञान घाटुः.

११

- २११) बाकी हेवा
 ३८३॥३॥ ऐसता वर्षे ग्रानपूजन
 १२॥ १२॥०॥ १५)
 ३७६॥३॥ पुस्तको वेचाखुभाँधी हु छांसलना
 ४४)- २५१॥३॥ ४१)॥
 ६८) क्ष्याट न. ३ जुना काठी नांख्या
 तेना वेचाखुना
 २८१)= पंच संथेना वधाराना सं. १६८३
 नी सालभाँ
 २५७॥३॥ परस्युरण्य भाते
 १५॥ १६४॥३॥ ७७)०॥
 २५) अमदानाह पाठ्याणाना आया सं.
 १६८४
 ४६७)०॥ सीरीजना पुस्तकोनो हवाली
१७८६॥०॥
 ४३१६॥३॥ बाकी हेवा
६१०३॥

१२

- ३३२॥ वीभानो अर्च
 ८७॥ १४२॥ ११२॥
 १११) बाकु वभारतुः
 ३६) ३८) ३६)
 ५५२) भासीक वर्तमान लाइक्येरी भाटे
 १६३) २००॥ १५८)
 १०५८॥ पुस्तको ऐट आरेया
 ३८३) ४५६) २०६)०॥॥
 ७००)- लाइक्येरी भाटे पुस्तक अरीद क्ष्यों
 १७३) २८६) २३७॥३॥
 ११५८)ना भासिकनी ऐटना
 ५५२) ३०७॥ २६८)०॥
 ३७) ८८) भद्र बाह थतां अर्चना पंचांग
 छपाभेदीना
 १२५॥ सूचिपत्रनी छपाभेदी

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તથા ઉધાર
 ૨૨૪૩॥ કમીશનના
 ૩૦) ૮૭૩॥ ૮૭૩॥ ૮૬૯
 ૧૬૮॥ ૭૫૦વાના કાગળો રહ થયા વગેરેની
 જોટના
 ૬૨૦૩॥

૪૨) પુરતકાની જાહેર ખખર છપામણી
 ૪૪૪॥૦ એણા લાંબે પુસ્તકો વેચ્યાની જોટ
 તથા પરચુરણું ખર્ચ
 ૧૦૬॥૦ ૨૩૫॥ ૧૦૨) ૦
 ૫૦૫॥ લાઘષેરીતું લીસ્ટ છપામણી ખર્ચ
 (૧૬૮૩)
 ૨૫૫) છેલ્દા રીપોર્ટની છપામણી ૧૬૮૨,
 ૩૭૫) શ્રી ઉજમબાઈ કન્યાશાળાને મદદના
 ૧૬૮૪) ૧૪) ૧૫),
 ૧૩॥ સુહ્ખપતિ નિર્ણયની ખુફ્તા નોરના

શ્રી આત્માનંદ ભાવન (મકાન).

૪૧૦૦) મદદના બાકી દેવા

૧૫૭૩૩॥૦ ૩ બાકી લેણું
 ૨૩૬૬॥૦ ૩ લાદી તથા એઝડી
 ૭૦૫) ૨૫૭)

તથા ઉધાર
 ૧૫૫૦) સ. ૧૬૮૫ છલેકટ્રોફના
 ૭૬૧॥
 ફીટીંગ પરચુરણું ખર્ચ
 ૭૫૩॥૦
 ૧૮૬) ૦ બાજુ
 ૪૫૪) = ૬૩૬) = ૬૩૭॥
 ૧૭૩૦॥૦ તેમાંથી
 લાડના ૧૫૪૪॥૦ ૩. બાદ
 કરતાં બાકી ૧૮૬) ૦
 ૧૯૨.૬॥૦ બાકી લેણું

૧૫૭૩૩॥૦ ૩ બાકી લેણું
 ૨૩૬૬॥૦ ૩ લાદી તથા એઝડી
 ૭૦૫) ૨૫૭)
 લીંતા કખાટ તથા અગારી
 ૫૩૬) ૫૨૫)
 રીપેર પરચુરણું ખર્ચ
 ૨૮૪૩॥૦
 છલેકટ્રોફ ફીટીંગ
 ૬૨૧ સ. ૧૬૮૩
 ૭૬૧॥૦ ૩ રીપેર ખર્ચ સ. ૧૬૮૪
 ૩૨૬॥૦ સીલીંગના તથા
 ૮૮) ૨૦૮ના
 ૨૦૬॥૦ તેલી રીપેર તથા
 દાદર ફેરાયાના
 ૧૭૦॥૦ ૩ પરચુરણું ખર્ચ

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ખાતું -- પું ૨૪-૨૫-૨૬ સું.

૪૮૬૪॥૦ ૦ લચાજમ
 ૭૬૨॥૦ ૦ ૮૨૫) ૦ ૮૭૫॥૦
 ૧૦૮૪॥૦ મેન્યરો પાસેથી
 ૩૫૫૦ ૩૭૪॥૦ ૪૫૪॥૦
 ૧૧૫૮) ૦ જોટના
 ૫૫૨) ૦ ૩૦૭॥૦ ૨૬૮॥૦

૧૬૫૬॥૦ ૭૫૪
 ૧૨૬૭॥૦ કાગળો છાપવાના
 ૬૭૬) ૦ પોસ્ટ ખર્ચ
 ૬૪૩॥૦ બેટની ખુડો તથા પંચાંગ
 ૧૬૪૧૦ પરચુરણું ખર્ચ વેપર, હોરી, ગુંદર
 વગેરે

૪૭૭૭॥૦ ૦
 ઉપરાંત બેટની ખુડોના વધારાની કિંમત આમાં વેચાય ત્યારે સમાવેશ કરવો હોય તો
 થઈ શકે છે.

वर्तमान समाचार.

१५७

श्री साधारण आतुः.

८		६	
१५६॥३	बाकी देवा	५०१॥८	भर्य भातामां हालो तथा परचुरण
३८६॥१॥३	पुस्तके वेचाणुमांथी कृ हासल	१३१॥८-२४७॥१०	१२१॥१०॥११
१२१॥१०	२४८॥०॥१८॥५	१६०)	प्रनर्तक भद्राराज तथा आचार्य
१४)	आंडके वेच्यो तेना		भद्रा श्री विजयवल्लभसूरि हाटाना
	<u>५६३॥१॥</u>		<u>१८८॥८</u>

१२८)-१ बाकी देखा.

श्री संस्कृत अंथ छपाववानु आतुः.

८		६	
५२०)॥	बाकी देवा संस्कृत अंथ भाते		

श्री ऐतिहासिक सीरीज आतुः.

८		६	
२०६३-१	श्री कान्तिविजयल ऐतिहासिक	३४७॥८	गुरुर्व कान्य संचय भर्य
	सीरीज भाते देवा	२६८॥८	कमीशन तथा भर्य तथा कृ साधा-
५१२।	पुस्तक वेचाणु		रण भाते
३६५) १२५) २१।		१०७)-१५६॥११-५)	
	<u>२५७॥४॥</u>		<u>११४॥८॥८</u>

इ. १६८॥८॥८ बाकी देवा आधर साल सुधी.

श्री सिद्धाचलण उपर श्री विजयानं द्वारी घरण भद्राराजनी देवी रीपैर
तथा ज्यांति इंड (साधारण) आतुः.

८		६	
१२६५)	बाकी देवा	२११)॥	भर्य क्षेत्री
१७१)॥	बाजना	१२५५)	बाकी देवा
	<u>१४६६)॥</u>		<u>१४६६)॥</u>

श्रीखुत मुण्डवल्लाश समारक इंड आतुः.

८		६	
२७५॥८	बाकी देवा इ. १०००) नो ऐ-८	४२)	रक्षाखरशीपना आप्या
	द्रस्तीओना नामे छे ते उपरांतना	४३२।	बाकी देवा
१६८॥१॥८	बाजना		<u>४७४।</u>
	<u>६३॥८ ६७ ६८</u>		
	<u>४७४।</u>		

૧૫૮

શ્રીઆત્માનંદ મકાશ.

ઓયુત એડીલાસલાઇ સમારક ઇંડ ખાતું.

૭		૬	
૧૩૧૧	બાકી દેવા. રૂ. ૧૦૦૦) નો. એન્ડ દ્રસ્ટીએના નામે છે તે ઉપરાંત	૧૦૦)	અચેના સં. ૧૬૮૩ (૪ રૂ. ૫૦) સં. ૧૬૮૪ નો. અર્ચ હવે ઉધારણે <u>બાકી દેવા</u>
૧૪૫૧-	વ્યાજ પરા ૫૩)- ૫૦)	૬૦)-	<u>૬૦)-</u>
૨૧)	<u>સલેત હગોવનદાસ લાલભીયંદના ભેટ</u> <u>૧૬૦)-</u>		

આ સલ્લાનું વર્તમાન નાણાં પ્રકરણી ખાતું.

સંચાત ૧૬૮૫ અ.સો. વદ ૦))

૭		૬	
૧૩૬૩ાનાના	શ્રી ગ્રાન પુરતકો વગેરે	૧૧૬૫૪ાના	શ્રી ગ્રાન તથા લાલભીયેરી પુરતકો વગેરના.
૧૨૧૭૮ાના	સીરીઝનાળા ખાતે - ૩૭) શ્રી આત્માનંદ મકાશ.	૭૬૫૫ાનાના	૭૬૫૫ાનાના સીરીઝના પુરતકો સીલીકે ૨૬૨) શ્રી આત્માનંદ મકાશ પું ૨૭
૩૫૧૧૩)-ાના	સાધારણ ખાતું, લાલભી મેન્યર ચેન વગેરના	૧૬૨૬૬૩ાના	૧૬૨૬૬૩ાના શ્રી આત્માનંદ. અધિકાર (મકાશ)
૧૦૨૪૪ાનાના	શરાદ્ધી દેવું.	૧૩૪ાના	૧૩૪ાના શ્રી ગુરમાદ્વિર
<u>૭૧૫૨૨ાના</u>		૩૦૬૬૬૩ાના	શરાદ્ધી ખાતે
		૧૩૩)-ાના	૧૩૩)-ાના સાધારણ ખાતે
		૧૦૧૮ાના	મેન્યરો પાસે તથા પરચુષ લેખણ
		૪૭)-ાના	૪૭)-ાના પરાંત
		<u>૭૧૪૫૬૬૩ાના</u>	
		૪૩)	સરવૈયાનો. ફેર છે તેતપાસાય છે.
		<u>૭૧૫૨૨ાના</u>	

બ્યાપારી વર્ગને ઉપરોગી પુસ્તકો.

માસ્તર પોપટલાલ સાકળયંદ્ર પ્રકાશિત જ્યોતિષનાં એ ઉપરોગી અથ્યા.

કે જેની કિંમતમાં સારો ધરાડો કરો છે.

૧ વર્ષ પ્રથમ અને અષ્ટાગ નિમિત—કિં. રી. ૮) હતી તેના રી. ૫-૦-૦

૨ અષ્ટાગ નિમિત અને દિવ્યજ્ઞાન કિં. રી. ૪) હતી તેના રી. ૨-૮-૦

સિવાય જ્યોતિષના ભીજ અંથ્યા.

૧ વિવેક વિલાસ કિં. ૨-૮-૦ ૨ બદ્ધબાહુ સહિતા ૨-૦-૦ નારચંદ્ર જૈન જ્યોતિષ
૨-૦-૦ શીલીકમાં જુદી નકલ છે. માટે તુરત મંગાવી દેશા—

જૈન સર્તી વાંચનમાળા—રાખનપુરી: બનાર ભાવનગર.

ખાસ પાઠશાળાઓ માટે—

મેયા અક્ષર, શુદ્ધ છપાદિ, સારા કાગળ અને પાડું બાઇટીંગ છતાં કિંમતમાં ઘણા
સર્તા હોવાથી ગુજરાત-કાઠીયાવાડની શાળાઓમાં તેજ મંગાવાય છે.

થાડી થાડી નકલો મંગાવી ખાત્રી કરશો—

૧ પંચ પ્રતીકમણું મેટી સાઈઝ સંક્ષિપ્ત અર્થ સાથે કિં. ૦-૮-૦	સેનકલના	રી. ૪૭-૮-૦
૨ દેવસીરાધ પ્રતીકમણું સૂત્ર	૦-૩-૦	૧૪-૦-૦
૩ પંચપ્રતીકમણું પેકેટ સાઈઝ પાડું રેશમી પુડું	૦-૮-૦	૪૬-૦-૦-૦
૪ સામાયિક સૂત્ર વિધિ સાથે	૦-૧-૦	૪-૦-૦
૫ ચૈત્યવંદન-શુરૂવંદન-વિધિ સાથે	૦-૧-૦	૪-૦-૦
૬ ગહૂંલી સંસ્કાર	૦-૩-૦	૧૫-૦-૦
૭ રત્નાકર પરચીશી નેમનાથના લોક સાથે.	૦-૦-૬	૩-૦-૦

સિવાય—બાળકોમાં વહેચલા જેવા ઉપરોગી પુસ્તકો ઘણી સર્તી કિંમતે મળશે.

લખો—જૈન સર્તી વાંચનમાળા—રાખનપુરી બનાર-ભાવનગર.

જૈન નરરત્ન ભામાશાહનું ચરિત્ર.

હુદાના સમયમાં ઇતિહાસનો અલ્યાસ, વાંચન, કથાઓનો આદર જૈન
સમાજમાં કેટલાક અંશો વૃદ્ધિગત થતો જેવામાં આવતો હોવાથી, તેમજ દેશમાં,
સમાજમાં પણ હેશ અને સમાજસેવાનો પવન જોશભેર કુંકાતો હોવાથી; અસુક
અંશો અસુક મનુષ્યો તેવી સેવા કરતા—ઇચ્છતા હોવાથી પ્રસંગાનુસાર તેમની
ભાવનામાં વધારે બળ મળે એ આશયથી ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ જૈન કુલભૂપણું
ભામાશાહનું ચરિત્ર ઐતિહાસિક દાખિયે તૈયાર કરાવી છપાવેલ છે. આ અંથમાં
નરરત્ન ભામાશાહનો જ્વલંત દેશ તથા સમાજપ્રેમ-સેવા અને શ્રીમાનુ હીર-
વિજયસૂદીશ્વરજીની અહેનિશ ધર્મધગતી જ્વલંત શાસનદાખ એણે આદર્શો
સાથીસાથ ઉભા રહ્યી રહ્યી રહ્યી અને ધર્મપ્રેમના પ્રકાશો પાડી રહ્યા છે જે વાંચતાં તે
મહાયુર્ધણી પ્રકાશ આપણા જીવનમાં વણી લેવાને સહેલે લલચાઈયે છીયે.

શુભારે છનીશ ફેર્મ ત્રણુશેં પાનાનો સચિત્ર ઉચ્ચા કાગળ પર સુંદર ટાઇપમાં
છપાવી સુશોભિત બાઇટીંગથી અંથ અલ્લ કૃત કરેલ છે. કિ. એ. રૂપીયા પોષ્ટેજ જુડું.

બાળકો અને માણાપો

(માનસ શાસ્ત્રના કેટલાંક મુદ્રાઓ)

(૧) ભાતાની એક મોટામાં મોટી ફરજ બાળકને પોતાથી દૂર રહેતાં અને પોતાનું વ્યક્તિત્વ ખીલગતાં શીખવાડનાની છે. બાળકો તરફ બહુ જરૂરો સ્નેહ એક મોટા વિધન ઇપ નીવડે છે. પોતાની ભાતા વગર ચંદ્રાની લેવાનો ગુણું બાળકમાં જેમ બને તેમ વહેમે ખીલગતો જોઈએ. પછી લસે એ પોતાની ભાતાને એક મુરણાંથી તરીક ગણે. (૨) બાળકના સ્વાભાવિક વિકાસને માટે ને ડોઢ પણ પરિસ્થિતિ સૌથી વધારે જરૂરની હોય તો તે મા અને બાપ વર્ષેની એકહિલી છે; અને ને બને પોતપોતાનું સ્વતંત્ર જરૂર ગાળનાં હોય તો જ આવી એક દિવી તે અને વર્ષે ઉદ્ભાવની શકે. (૩) ભાતાએ પોતાની સમગ્ર જીત કે વખત બાળકને આપનાં જોઈએ નહિ. (૪) બાળકને ધરમાં તેમજ શાળામાં ખીંચ બાળકની સોખતની જરૂર છે, અને તે ઉપરાત તેને પોતાનાં માણાપની મૈત્રીની જરૂર છે. મા અને બાપે બાળકની સાથે રમતામાં પોતાનાં કામ તરફ એદરકાર રહેવું ન જોઈએ. કારણું માણાપ પોતાનાં કામ પર જાય એ વસ્તુ જોવાની પણ અને ખાસ જરૂર છે. (૫) મુરણાંથી મિત્રો કે સાથીની જેમ માણાપે બાળક તરફ વર્તાવું જોઈએ. મા બાપે બાળકની કલ્પા પર નીચે ઉત્તરી બાળક સાથે વર્તાવું જોઈએ નહિ. ડેટલાંક માણાપો તો પોતાનાં બાળકો સાથે મોટા માણુસની જેમ વર્તા શકતાં નથી. આ પરિસ્થિતિ બને પક્ષને બહું હુથીંનું કરનારી છે. (૬) પોતાની લાગથીએ જેમ બદ્ધાય તેમ માણાપોએ પોતાનાં બાળકો તરફ બદ્ધાનું ન જોઈએ એટલેક પોતાને શુસ્યો ચડે માટે મારવું, પોતાને પ્રેમ ચાય ત્યારે લાડ લડાવવા વિગેરે આ ઉપરાત પેતે છાકરો કે છાકરીની છંચા કરી હોય તેનાથી વિરદ્ધ બાળકની જાતિ છે, એ વાત બાળકને ડોઢ પણ કાળ સચનથી પણ નાણું વા હોય તેની જોઈએ. દાખલા તરીક, ધર્ષાં માણાપો પોતાને છાકરીની છંચા હોય, અને પછી છાકરો આવે, તે તે છાકરાને છાકરીનાં નામથી કે નારી જાતિમાં સંઘોધન કરે છે. (૭) બાળકને ને ભાતરી દ્વારા કે પોતાની અવિચારી ભૂલો માટે તેમને અયોગ્ય ઠપકો આપનામાં નહિ આવેનું નાનો હમેશાં અધ્યા રાખી માણાપને બધું કહેશો. (૮) બાળક આંદું થયું હોય ત્યારે તેને ધાયીવાર માત્ર આરામની જરૂર હોય છે. એક શિક્ષા તરીક નહિ પણ એક શારીરિક જરૂરીયાત પૂરી પાડગા તેને સુર હી આરામ આપવો જોઈએ. (૯) જુદું મોલવાં માટે બાળકને બહુ શિક્ષા કરવી ન જોઈએ, કારણું ધાયીવાર શું બન્યુ છે, અને તેઓની રીત છંચાએ. છે એ એ વર્ષેનો બેદ બાળકો સમજ શકતાં નથી. પરિયોગીની વાતાઓ વગેરે બહુ કહેવાથી દુકીકત અને વાતી વર્ષે બ ગઢોનાં મનમાં ગોટાળે. ચાય છે તેથી તે પણ બહુ કહેવી ન જોઈએ.”

૩૧-૩૪૮૬-૨-પોટસ.